

**EL 20D,
DEFENSA
EL TEU
VOT**

Programa electoral

Eleccions a les Corts espanyoles 2015

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

SOM REPÚBLICA

PROGRAMA ELECCIONS AL CONGRÉS DELS DIPUTATS 20D 2015

ÍNDEX

Presentació

1.- La implementació del mandat democràtic del 27S

1.1. El que anem a fer al Congrés dels Diputats

1.2. El full de ruta cap a la independència: l'agenda espanyola i l'agenda internacional

2.- La República catalana al servei de les persones

2.1. Els fonaments del nou Estat

2.2. Les polítiques estructurals bàsiques d'un país nou

2.2.1. Un nou Estat del benestar socialment inversor i predistribuidor

2.2.2. Un contracte social per a un nou Estat del benestar

2.2.3. Les estructures d'estat del benestar

2.2.4. Cap a l'Estat emprenedor

2.2.5. Govern obert i democràcia oberta per a una nova administració pública

2.3. Reptes i mesures per fer un país nou

2.3.1. Mesures per fer viure en un país net de corrupció

2.3.2. Mesures per fer un país per a tothom

2.3.3. Mesures per tenir un país més pròsper

2.3.4. Mesures per construir una democràcia de qualitat

3.- La República catalana al servei dels interessos comuns amb Espanya, Europa i el món

3.1. Per una política de bon veïnatge amb tots els pobles de l'Estat

3.2. La República catalana i la construcció federal europea

3.3. La vocació internacionalista de la República catalana

PRESENTACIÓ

Les eleccions del 20D i la defensa de la sobirania de Catalunya

El 27S vam guanyar el plebiscit, **tenim un mandat democràtic del poble**. L'estem fent realitat al Parlament i l'hem de defensar a tot arreu.

El 20D, anem a Madrid a **defensar el vot dels ciutadans**. Anem a explicar que **a Catalunya ja hem decidit**, perquè som i serem sobirans. Som República.

Perquè **l'Estat és un mur** que es nega a reconèixer la sobirania de Catalunya. Ni Estatut, ni concert econòmic, ni 9N. I, ara, ni amb el 27S. **Fa 10 anys que patim involució democràtica** i laminació de drets i llibertats, **que posa en risc el benestar de les persones**. No podem esperar més.

I, malgrat haver esdevingut majoria al Parlament, **l'Estat es nega a abordar el tema democràticament** i aplica el Codi Penal. **El món ens mira** i no entén per què l'Estat persisteix en el cop de porta a la democràcia i a les urnes.

I és justament ara que **no ens podem entrebancar per diferències ni personalismes entre nosaltres**. L'objectiu comú que perseguim tots és la República catalana. Per això **l'acord és imprescindible**. I ens estem deixant la pell per fer-lo possible.

No volem continuar pagant un Estat que ens va a la contra i maltracta econòmicament els treballadors, els joves, les famílies, la gent gran i els empresaris. Un Estat que treballa per als bancs i les elèctriques i que actua contra els ciutadans. Un Estat que ens prohibeix que el Parlament ajudi els que més ho necessiten.

Amb aquest panorama, **la reforma de la Constitució de C's, PP i PSOE és la contrareforma per recentralitzar l'Estat i liquidar l'autogovern**.

I **no té cap sentit continuar demanant referèndums aquí que mai autoritzaran allà. És la nova versió del conte de fades del federalisme**, amb menys credibilitat que l'«apoyaré» de Zapatero.

És més fàcil fer la República catalana que no pas reformar la Monarquia espanyola. Perquè Som República, **és a les nostres mans i depèn de les urnes**.

Per això volem culminar el procés. I ho farem bé. Amb la força de la majoria d'un Parlament escollit democràticament, **hem iniciat un procés constituent a les urnes que acabarà d'aquí 18 mesos també a les urnes**.

Ja hem començat a fer la República de les persones lliures i iguals. Volem fer un **nou país net i just**, una nova socialdemocràcia, una societat del benestar avançada, diversa, inclusiva i cohesionada, amb una economia competitiva de base exportadora i industrial, on tothom pugui guanyar-se la vida.

I el 20D anem a Madrid a reivindicar-ho, i a explicar-ho al món. Explicarem que volem ser **bons veïns dins una Europa federal**.

Som República. Defensa el teu vot!

1.- La implementació del mandat democràtic del 27S

Què anem a fer al Congrés dels Diputats

L'agenda espanyola de les eleccions del 20D està condicionada per la qüestió catalana, la reforma constitucional i la sortida de la crisi. Les eleccions espanyoles decidiran la coalició de Govern a l'Estat que parla d'emprendre una reforma constitucional i ha d'abordar el dossier de la judicialització del procés d'independència de Catalunya, una vegada el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit el recurs d'inconstitucionalitat del Govern contra la Declaració continguda en la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre.

A Catalunya ja hem decidit. Hem decidit que el Parlament és sobirà i hem iniciat un procés constituent per esdevenir una República. Compartint els anhels de la majoria social que es vol emancipar socialment i nacionalment, anem al Congrés dels Diputats a culminar el procés d'independència i de testimoniar el vot democràtic de desconexió amb l'Estat i el Govern espanyol.

Des de la convicció que les eleccions espanyoles constituïran un nou revulsiu del procés, els ciutadans de Catalunya anem a les urnes del Congrés, on està en joc la sobirania del Parlament i la decisió de fer una República per a tothom.

ERC i CDC van acordar presentar-se per separat perquè les eleccions espanyoles no són eleccions plebiscitàries. Davant la prohibició del 9N, el referèndum ja el vam fer el 27S en el marc d'unes eleccions al Parlament. L'excepcionalitat del moment va requerir una resposta dels partits en la candidatura Junts pel Sí, participada per la societat civil i amb l'objectiu de mobilitzar el vot independentista.

Esquerra Republicana comparteix el convenciment que la millor fórmula electoral per al 20D és la d'oferir diverses opcions i candidatures a la ciutadania, que puguin permetre eixamplar la base electoral dels partits defensors de la sobirania de Catalunya. És clau que puguem competir amb altres partits a dreta i esquerra, i que cap votant quedi orfe de referent electoral a partir de les consideracions legítimes de caràcter ideològic.

1.1. El que anem a fer al Congrés dels Diputats

Esquerra Republicana acudirà al Congrés amb la voluntat de:

- Reivindicar la sobirania que ja exercim al Parlament de Catalunya.
- Defensar el vot i la dignitat de tots els ciutadans de Catalunya: tenim tantes raons per anar-hi com tots i cadascun dels 1.966.508 de vots emesos en favor del sí el passat 27S.
- Explicar a l'Estat i al món que, a Catalunya, ja hem començat a constituir-nos com a República.

Les urnes del 27S van generar un mandat democràtic

Portem 10 anys patint una seriosa involució contra l'autogovern de Catalunya. Hem esgotat totes les vies al nostre abast per millorar la situació política de Catalunya. Aquest període d'involució comença amb tot el procés de l'Estatut de setembre de 2005, que es va cloure amb la sentència del Tribunal Constitucional de 2010, va prosseguir amb l'intent d'obtenir el concert econòmic el 2012 i amb la impugnació i suspensió del 9N de 2014, fins a arribar al 27S de 2015.

L'Estat ha negat sistemàticament el dret a decidir al poble de Catalunya, sense altra sortida que la negativa, l'amenaça, la por i la judicialització de la política. El 27S, es va celebrar el plebiscit sobre la independència en el format d'unes eleccions al Parlament.

Davant la prohibició de fer qualsevol referèndum o consulta, que són els instruments per conèixer i atorgar democràticament als ciutadans la seva decisió basant-nos en un recompte de vots, les eleccions catalanes van ser unes eleccions que tothom sabia que els vots es transformen i es converteixen en diputats. I així fou com el poble va escollir democràticament un nou Parlament amb majoria transversal de 72 diputats pel sí, i una oposició de 53 diputats del no. Més 10 diputats que van demanar explícitament en la campanya electoral que no els comptessin en cap de les dues opcions.

Després del 27S hi ha un contracte democràtic amb la ciutadania. El programa de Junts pel Sí era molt clar respecte a això:

«Si la ciutadania de Catalunya escull, a través de les eleccions del 27S, una majoria de diputats a favor de la independència, s'iniciarà un procés cap a la creació d'un estat independent».

La Resolució 1/XI de Declaració sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27S

És una declaració solemne que, d'acord amb la voluntat democràtica expressada el 27S, marca l'inici del procés de constitució de Catalunya com a Estat independent en forma de República.

És una declaració d'autodeterminació que situa el Parlament com a dipositari de la sobirania i expressió del poder constituent del poble de Catalunya, i declara que:

- Proclama l'obertura d'un procés constituent ciutadà, participatiu, obert, integrador i actiu per preparar les bases de la futura constitució catalana.
- Insta al futur Govern a crear les estructures d'Estat imprescindibles i a iniciar en 30 dies la tramitació de la llei de procés constituent, i les lleis de la Hisenda pròpia i de la Seguretat Social.
- Declara la voluntat d'iniciar negociacions per fer efectiu el mandat democràtic i acorda fer-ho saber a l'Estat espanyol, a la UE i al conjunt de la comunitat internacional.

L'annex social de la Declaració

La Resolució conté un Annex que explica el sentit pràctic de la Declaració i assenyala un seguit de mesures socials prioritàries per a la nova legislatura, destinades a blindar els drets fonamentals que, a Catalunya, els afecten decisions de l'Estat espanyol, com són:

- **La pobresa energètica:** obligació de desplegar les mesures aprovades per la Llei 24/2015, del 29 de juliol.
- **L'emergència en l'habitatge:** cap desnonament sense alternativa de real·lotjament.
- **Sanitat:** garantia de l'accés universal a l'atenció sanitària pública i de qualitat, per mitjà del Servei Català de la Salut (CatSalut), a totes les persones que viuen a Catalunya.
- **L'educació:** no a la Llei Wert. Aplicació de la LEC i dels consensos de la comunitat educativa de Catalunya.
- **La garantia de les llibertats públiques:** no a la vulneració de drets fonamentals de manifestació i protesta de la «Llei mordassa» (Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana).
- **Administracions locals:** garantir les plenes competències de les administracions locals catalanes en servei de l'interès general, més enllà de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL).
- **Refugiats:** acollida i asil al màxim nombre de persones refugiades, mitjançant un nou marc de relacions amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR).
- **Dret a l'avortament:** prevalença de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
- **Finançament d'un pla de xoc social i gestió del deute:** reducció de la càrrega del deute amb la reestructuració de tots els finançaments estructurats per finançar un pla de xoc social. Revisió i avaluació a fons dels programes de despesa per a la urgència social. Renegociació amb els bancs del pagament dels interessos amb finalitats socials.

És important remarcar que es tracta de drets fonamentals de caràcter social sobre els quals l'Estat impedeix que el Parlament instrumenti mesures en favor seu. Conseqüentment, el Parlament mostra la voluntat política de fer prevaler les pròpies lleis en benefici del blindatge dels drets socials que s'hi refereixen. Esquerra Republicana considera que la finalitat social i la urgència de la necessitat preval sobre qualsevol altra consideració de caràcter jurídic, en benefici de les persones.

La resolució també parla de la voluntat de regir-se per les lleis catalanes, en especial, en tots els àmbits que fan referència a drets fonamentals i a la lluita contra la pobresa en totes les seves formes, les desigualtats i la cohesió social.

Decidir per nosaltres mateixos és l'única opció possible davant el bloqueig sistemàtic de l'Estat. El que fa el Parlament és seguir la voluntat de la gent que empeny un procés inexorable. Es tracta d'un camí sense aturador que l'Estat fa 10 anys que barra jurídicament i legalment mitjançant el TC i que avui intenta barrar judicialment.

L'exercici de la sobirania davant la prohibició d'exercir el dret a decidir

L'Estat mai no autoritzarà per si mateix un referèndum, perquè significaria reconèixer la sobirania del poble català i, per tant, atorgar al poble català el caràcter de subjecte polític, i perquè significaria reconèixer que la independència es converteix en objecte polític, i no en cap delictes de sedició com té previst en el seu ordenament jurídic.

L'esperança del referèndum autoritzat és la nova versió del fracàs del federalisme, *el déjà vu* de l'«apoyaré» de Zapatero en el procés de l'Estatut que va generar la frustració política més gran de la història política recent de Catalunya. Perquè, si quan els socialistes governaven, tant a

Madrid com a Catalunya, no es va poder construir l'Espanya plurinacional ni federal, les esperances d'aconseguir-ho amb la configuració, avui, al 2015, d'un possible govern en què participin partits que no defensen el referèndum perquè Catalunya decideixi.

Malauradament, ja no té cap sentit defensar avui, a Catalunya, el referèndum autoritzat, perquè allà on l'han d'autoritzar ningú el defensa.

Esquerra Republicana, després d'haver intentat assolir avenços en l'autogovern durant el 2004 i el 2005 per la via del pacte, ha après que és més plausible construir de bell nou una República de 7,5 milions de persones que no pas canviar una Monarquia de 46 milions. Perquè és a les nostres mans i depèn del vot. Per això, exercim la sobirania i la defensem.

La persistència de l'Estat en l'amenaça i la política de la por

A dia d'avui, l'Estat persisteix a judicialitzar la política a Catalunya. El Govern espanyol i el Tribunal Constitucional han suspès expeditivament la Resolució del Parlament que conté la Declaració d'inici del procés d'Independència.

L'Estat, lluny d'actuar amb sentit democràtic, continua amb la seva intransigència i posa la mordassa a la veu de la majoria representada al Parlament. Fins i tot s'atreveix a amenaçar a no prestar diners a Catalunya via el Fons de Liquiditat Autònoma (un servei que, per llei, només pot prestar l'Estat), posant en risc l'atenció a les persones i els serveis públics.

Els grans partits de l'Estat han tancat files a l'entorn de la qüestió catalana: tant el Partido Popular, com Ciudadanos, el PSOE i Podemos han tancat files i no estan disposats a reconèixer la sobirania de Catalunya mitjançant un referèndum. Ningú s'hi atreueix, a risc de ser castigats pels electors. L'Estat espanyol és irreformable i inviable per acollir les aspiracions legítimes dels ciutadans de Catalunya en matèria social, econòmica i cultural. L'Estat no ofereix cap solució als problemes que patim els ciutadans.

La reforma constitucional per a l'Espanya uniforme

No hi ha cap esperança en cap reforma constitucional amb garanties de millora de l'estatus de Catalunya, com a integrant d'un Estat federal. Perquè no hi pot haver cap confiança en el partit que va defraudar els catalans (PSOE) ni en el que va presentar el recurs al Tribunal Constitucional contra l'Estatut (PP) ni el que va néixer per combatre la immersió lingüística a Catalunya (C's).

En el cas hipotètic que s'afrontés un procés de reforma constitucional a l'Estat, el llarg procés de reforma seria un guirigall que únicament podria suscitar consensos a l'entorn de l'objectiu de tancar el procés autònom engegat el 1978 (amb intents de laminació constants i persistents al llarg de 38 anys, per la via del dret o per la via del fet), tot generant una involució democràtica cap a l'Espanya uniforme, en nom de la igualtat de tots els ciutadans espanyols.

La comunitat internacional ens mira

Mentrestant, el món ens mira. La comunitat internacional observa i s'informa sobre què fem a Catalunya, i observa i s'informa sobre les intencions del Govern espanyol.

Després de la intensa campanya de la por i les pressions del Govern espanyol en clau internacional viscudes arran de les eleccions del 27S, l'opinió pública internacional va llegir els resultats en clau de victòria independentista. I, recentment, s'han fet un ressò important de la Declaració d'inici del procés d'independència.

La comunitat internacional ha seguit el procés, ha actuat amb molta prudència i no entén la negativa al diàleg de l'Estat ni el tancament de files judicial a la qüestió política catalana.

1.2. El full de ruta cap a la independència: l'agenda espanyola i l'agenda internacional

El programa electoral amb el qual Junts pel Sí es va presentar a les eleccions al Parlament de Catalunya del 27 de setembre passat definia el full de ruta cap a la independència acordat per Convergència Democràtica, Esquerra Republicana i les entitats sobiranistes.

En aquest full de ruta, es definia l'agenda de la negociació espanyola i la voluntat de permanència a la UE i el reconeixement internacional.

Així mateix, Esquerra Republicana es compromet específicament a desenvolupar la unitat d'acció necessària i imprescindible amb totes les forces favorables a la independència de Catalunya, per complir tots els objectius que conté el full de ruta.

Esquerra Republicana desitja que l'expressió de la unitat d'acció per dur-lo a terme es pugui articular a partir de la coordinació dels grups parlamentaris que resultin de les eleccions al Congrés del 20D.

Així mateix, Esquerra Republicana manifesta la voluntat de reconèixer, reforçar i donar suport al Govern de Catalunya com a interlocutor amb l'Estat espanyol respecte a l'execució del mandat democràtic obtingut el 27S, que s'ha iniciat amb la Declaració continguda en la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya.

Així doncs, Esquerra Republicana subscriu el full de ruta definit per Junts pel Sí, que comparteix amb la candidatura Democràcia i Llibertat, i torna a presentar, reproduint-lo literalment, l'apartat relatiu a l'agenda de negociació espanyola i a l'agenda internacional.

Extracte del programa de Junts pel Sí – Bloc 1: Full de ruta cap a la independència

«1.4. L'agenda de la negociació espanyola i la voluntat de permanència a la UE i el reconeixement internacional

Un cop aprovada la Declaració solemne del nou Parlament establert després del 27S s'informarà sobre l'inici d'aquest procés de creació de l'Estat independent les autoritats de l'Estat espanyol, d'Europa i de la comunitat internacional.

- **L'agenda de la negociació espanyola**

Les eines de l'agenda espanyola són el diàleg i la negociació amb l'Estat. Havent constatat, de forma reiterada, la negativa a l'exercici del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya per part de l'Estat, en el cas d'obtenir el mandat democràtic el proper 27S en favor de la creació d'un Estat independent, s'imposa una fase negociadora amb l'Estat per fer efectiva la independència.

Aquesta fase es vol obrir mantenint sempre una actitud expectant respecte de l'alternativa d'un referèndum vinculant per part de l'Estat espanyol sobre la independència de Catalunya, oferta que ha de ser compatible amb l'horitzó temporal contingut en aquest acord per a la proclamació de la independència i la celebració de les eleccions constituents.

Es tractaria d'acordar el repartiment d'actius i passius. Respecte a la restitució de la sobirania, caldria acordar la subrogació de convenis, la gestió de les fronteres amb l'Estat, el traspàs de funcionaris i organismes i aspectes clau pel que fa al sistema energètic, la conca de l'Ebre o l'espai radioelèctric, entre molts d'altres. En relació amb els acords de repartiment de béns, caldria negociar tots els béns materials que Espanya administra actualment a Catalunya, (per exemple, infraestructures com ara carreteres, ports i aeroports, immobles, etc.), així com els béns que Espanya té a l'estranger i que són compartits i els béns econòmics i financers, que inclouen els actius (fons de la Seguretat Social, fons de compensació, etc.) i els passius (deutes de Catalunya avalats per Espanya i deutes d'Espanya que podrien correspondre a Catalunya), entre d'altres.

- **L'agenda exterior: la voluntat de permanència a la UE i el reconeixement internacional**

L'objectiu de l'agenda exterior se centra en la preparació del reconeixement internacional, a partir de la legitimació del mandat a favor de la independència dels catalans en l'àmbit internacional. Partint de la voluntat de permanència a la UE, caldrà articular l'agenda internacional amb les accions de diplomàcia internacional per explicar i cercar complicitats vers el procés d'independència.

Un cop iniciat el procés de creació de l'Estat independent, caldrà intensificar la diplomàcia i la negociació per obtenir el reconeixement internacional dels estats, així com la incorporació de Catalunya en la UE i els organismes internacionals.

El conjunt de l'acció exterior del president de la Generalitat, dels membres del Govern i del Parlament, així com dels eurodiputats i parlamentaris del Congrés, en l'àmbit internacional, s'adreçarà a l'àmbit de les institucions que configuren el marc legal internacional (ONU, Consell d'Europa, Cort Internacional) i incidirà en els actors internacionals rellevants en les matèries pròpies del dret a decidir (organitzacions internacionals en matèria de pau, valors democràtics i drets humans, etc.). Aquests darrers actors també resulten claus com a eventuais agents mediadors i d'observació del procés, en el cas de la previsible intensificació de la tensió política al voltant del procés o d'una conculcació dels drets democràtics dels ciutadans de Catalunya. »

L'agenda espanyola i l'agenda internacional han començat

L'agenda espanyola i internacional del procés ja han començat: el Parlament ha decidit fer saber a l'Estat espanyol, a la Unió Europea i a la comunitat internacional la voluntat de fer efectiu el mandat democràtic generat el 27S.

El mandat democràtic del 27S, l'implementarem els 72 diputats que configurem majoria al Parlament de Catalunya; i també al Congrés amb la necessària unitat d'acció i coordinació dels grups parlamentaris que resultin de les eleccions del 20D.

La unitat d'acció a Madrid és fonamental per reforçar les decisions del Parlament de Catalunya, com també les accions del Govern de Catalunya per exercir la independència i exercir la interlocució amb el Govern espanyol.

Participar en les eleccions al Congrés és important per poder tenir l'opció d'explicar de primera mà a l'opinió pública espanyola i internacional —amb seu a Madrid— la fase actual del procés català i la posició d'intransigència de l'Estat. I, al mateix temps, és important perquè una proporció important de ciutadans catalans s'informa de continguts polítics a partir dels mitjans de comunicació d'abast estatal que cobreixen la informació política del Congrés dels Diputats.

2. La República catalana al servei de les persones

Fonaments i polítiques estructurals del nou Estat

La República catalana és el conjunt d'eines per satisfer les necessitats actuals i de les futures generacions en matèria política, social, econòmica i cultural.

La definició dels fonaments i les polítiques estructurals de la República naixent és una tasca compartida amb la societat catalana, començant per la ciutadania, la societat civil, els agents socials, fins abastar tot el conjunt d'institucions socials, culturals, científiques, artístiques, empresarials, esportives, religioses, etc., i acabant per les forces polítiques partidàries del dret a decidir el present i el futur polític.

El procés constituent de la República catalana és, necessàriament, un procés ciutadà de baix a dalt, ideològicament transversal i obert. Un procés de tothom, amb capacitat d'adreçar-se als no independentistes, inclús per a tothom que se'l vulgui fer seu, de debat, proposta i decisió a gran escala, en què la ciutadania decidirà els aspectes fonamentals de la Constitució: la forma d'Estat i de Govern, la fisonomia del poder judicial, l'organització territorial, la participació política, la garantia dels drets civils o la configuració del model econòmic i social del nou país. Sens dubte, Esquerra Republicana associa el procés d'independència a un procés de canvi i de millora social.

Els trets elementals del nou Estat, des de la visió àmplia i inclusiva del catalanisme republicà, el socialisme democràtic, els corrents democrataliberals, liberals progressistes i l'esquerra alternativa.

També presenta les grans orientacions polítiques de caràcter estructural que cal impulsar des de l'inici mateix del procés constituent, amb l'objectiu de forjar veritablement un país nou en l'actual context europeu. Perquè volem donar contingut a la independència, treballar per convertir les incerteses en certeses i proporcionar eines per fer efectiu el canvi social i l'esperança de forjar un país millor en un món millor.

Després de 10 anys d'involució i laminació de drets i llibertats, és l'hora de sumar tantes voluntats com sigui possible per articular les grans majories que viuen amb impotència l'actual estat de coses, ho volem tot per posar la força de tots els nostres conciutadans al servei de les necessitats de cadascú.

2.1. Els fonaments del nou Estat

Una República per eixamplar els drets i llibertats de la nació catalana global

La societat catalana s'insereix en una nació global. El sentit de connexió i pertinença dels ciutadans, juntament amb una evolució política singular, ha anat configurant una identitat col·lectiva, una cultura específica i unes formes d'entendre la societat i el món que han donat forma a un contracte social i polític que ens fa partícips d'uns drets i llibertats.

La llarga història d'existència compartida, el llegat històric, el patrimoni cultural i lingüístic, així com la capacitat permanent de rebre, incloure i sumar persones i famílies d'altres procedències,

ens fan ser plenament conscients de ser un país en construcció, permanentment obert, que avui es troba en condicions de formular una proposta política democràtica, basada en la invitació ciutadana i no en l'obligació. La ciutadania catalana és una proposta identitària electiva, de lliure adopció, compatible amb les identitats múltiples i personals de cadascú, i amb les procedències i parles més diverses.

Entenem la República catalana com un projecte de plena sobirania política, social i cultural que vol eixamplar democràticament l'actual règim de drets i llibertats, de seguretats i responsabilitats, tant individuals com col·lectius, concebut per posar-se al servei de les persones i dels seus projectes de vida, objectius i aspiracions.

Catalunya vol esdevenir República en el marc europeu, afirmant-se com a subjecte històric i polític, font de sobirania i legitimitat democràtica, amb el compromís de defensar els drets i les llibertats personals i col·lectius.

D'acord amb la voluntat dels ciutadans, lliures i iguals, ens proposem establir un règim democràtic de drets i llibertats bàsiques que inclogui:

- La igualtat d'oportunitats, la garantia de condicions de vida dignes a tota la població, amb estàndards més elevats de protecció social i objectius compartits de benestar i qualitat de vida.
- La justícia social, la lluita contra les desigualtats, l'acció redistributiva, l'accés universal i de qualitat a la salut, l'educació, els serveis socials, la cultura i la informació.
- El respecte al pluralisme i la diferència, afavorint la convivència de diversos sistemes de creences i valors, en el marc de drets i llibertats democràticament acordats.
- L'aprofundiment democràtic, la participació política i el dret al bon govern.
- Un poder judicial al servei dels ciutadans, justícia universal, igualtat davant la llei i tutela judicial efectiva.
- L'estímul a la lliure iniciativa empresarial coherent amb l'interès general i el treball digne, la ferma intervenció contra els oligopolis i l'abús de posició dominant, la protecció dels consumidors i el foment del consum responsable.
- La democràcia econòmica, la concertació i el diàleg social, la cogestió empresarial i el foment de l'economia social i el tercer sector.
- La defensa de la terra i del medi ambient, el respecte al territori i la cura del patrimoni històric, cultural i natural, material i immaterial.

Els valors republicans com a ideal de ciutadania lliure i responsable

Els valors republicans com a constructors de la socialdemocràcia catalana projecten un ideal de ciutadania lliure, culta, crítica, compromesa i responsable.

La connotació republicana de ciutadania ens proposa un model de ciutadania responsable, vigilant amb els excessos del poder i la corrupció, contra l'abús de posició dominant i amatent a la defensa de l'interès general. La lleialtat i la fraternitat ens permeten desenvolupar-nos lliurement, exercint un patriotisme cívic, respectuós amb la diferència, d'estima per la diversitat i preocupat per la cohesió social.

El republicanisme és un element de no-claudicació davant l'individualisme regnant. I, al mateix temps, és una actitud de no-dimissió de responsabilitats ciutadanes en la configuració del bé comú.

Així doncs, la reivindicació de la ciutadania lliure i responsable és una resposta davant el paradigma neoliberal de la mal anomenada «societat responsable», on cadascú procura per ell i els que queden enrere resten exclosos. Al mateix temps, també és un contrapunt a la voracitat de l'estat providència en termes de responsabilitats i recursos disponibles.

Els recursos públics, de tots plegats, s'han de gestionar amb la màxima celeritat, la màxima eficiència i la màxima cura perquè no siguin malbaratats, ni saquejats per interessos privats, sinó que siguin efectivament destinats a les finalitats socials i d'interès general que estableixin el sentit comunitari, la llei i el bon govern.

Volem un Estat amb prou capacitat per intervenir a donar oportunitats, proporcionar suport i eines perquè les persones i les famílies puguin superar dificultats sobrevingudes i puguin desenvolupar els seus projectes de vida. Sense una xarxa de seguretats bàsiques en l'àmbit social, no hi pot haver prou capacitat ni dignitat per ser veritablement lliure. Així mateix, l'individu tindria tot el dret a desconfiar de l'Estat, de protegir-se, si escau, dels excessos de poder de l'Estat, com també de poder autogestionar tot allò en la forma que li convingui, sempre que no interfereixi negativament en el benestar comú. En aquest sentit, una aportació qualitativa del republicanisme consisteix en la convicció que l'Estat no pot ser l'únic dipositori de l'interès general, en caràcter exclusiu, sinó que els ciutadans i la societat civil tenen el deure tant de contribuir-hi com de definir-lo des de la pròpia experiència, condició i visió particular.

Una societat oberta i diversa

La societat catalana acull una gran diversitat social i cultural. I, sovint, les desigualtats incideixen principalment en els nouvinguts. Els fenòmens migratoris enriqueixen la tradicional pluralitat d'estils de vida del país. El repte fonamental d'avui consisteix a saber generar ciutadania de la diversitat i de les difícils condicions en què les persones immigrades arriben i es desenvolupen a casa nostra, enmig dels obstacles afegits per la legislació actual. Caldrà saber acollir i acompanyar tothom que vulgui pertànyer a Catalunya i esdevenir-ne ciutadà, amb tot el règim de llibertats, drets i deures que comporta la ciutadania.

Aquest procés d'acomodació i de gestió de la diversitat a una societat oberta com la nostra s'ha de fer garantint una cultura pública comuna. La cultura pública comuna és un espai comú de catalanitat, configurat a partir dels valors democràtics, el respecte dels drets humans, la igualtat i el pluralisme, així com l'aportació cultural i lingüística singular que fa Catalunya a la diversitat global. Es tracta d'un procés en construcció permanent, a partir de l'acció dels poders públics i de la mateixa societat civil, en què les identitats electives de cadascú interactuen i conformen un mosaic que tant permet identificar-se harmònicament i actuar com un tot social com, alhora, projectar la riquesa de matisos de la diversitat i el pluralisme.

És per això que proposem:

- Un país acollidor i socialment avançat: amb estructures i marcs legals, integradors i inclusivament per a tothom, que regulin l'entrada de persones, com també que reconeguin i respectin els seus drets i deures fonamentals, des de la perspectiva de la integració i no des de l'enfocament de l'expulsió.
- Consolidar el sistema català d'integració i acolliment, d'acord amb la Llei 10/2010 d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya.
- Elaborar una llei de fluxos migratoris.
- Endegar una política de refugiats: establiment d'un marc de relacions bilaterals amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per a les persones Refugiades (ACNUR).
- Elaborar una llei catalana de protecció internacional (asil).

Una República constitucional i democràtica

Esquerra Republicana aposta per una República constitucional i democràtica. Segons la nostra tradició, el model que més s'ajustaria a les característiques pròpies seria el vigent en l'actualitat, el sistema parlamentari, però amb l'opció de debatre, d'afegir elements propis d'una República semipresidencial, present a molts països, en què la figura del president compti amb determinades atribucions pròpies per governar davant un eventual bloqueig parlamentari.

Serà la ciutadania qui haurà de determinar si la República s'organitzarà segons un model de democràcia *majoritària* o segons un model de democràcia *de consens*. En una societat com la nostra, que presenta un alt grau de pluralisme intern, potser resultaria més adequat bastir una democràcia de consens, més preparada per garantir la cohesió d'un país divers i per incorporar el màxim de grups socials a la presa de decisions.

Així mateix, es considera imprescindible que el disseny institucional de la República catalana prevegi la complementació de les institucions representatives amb mecanismes "forts" de democràcia participativa, que facilitin a la ciutadania la capacitat d'anul·lar lleis i revocar mandats, o d'aprovar reformes constitucionals.

Catalunya vol, com tota democràcia liberal, fonamentar el seu sistema democràtic en una llei o conjunt de lleis fonamentals d'acord amb les quals es governi l'Estat: una Constitució. Som partidaris d'endegar una convenció constitucional com a fórmula d'elaborar democràticament una Constitució democràtica. En la línia del projecte *Reinicia Catalunya.Cat*, inspirat en els models irlandès i islandès, defensem un procés participatiu que contingui una primera fase de debat real i protagonisme civil, que interactui posteriorment amb la ponència constitucional parlamentària. Estem plenament convençuts que el procés de naixement del nou Estat serà fruit de la interacció entre el poder constituent (sobirania popular) i el poder constituït, mitjançant un referèndum posterior, tal com estableix el full de ruta que impulsa el Grup Junts pel Sí en el Parlament escollit el 27S.

La Constitució catalana també n'haurà de preveure la reforma, el procediment per efectuar-la i qui n'ostentarà la iniciativa, la possible moratòria en el procediment de reforma, i la previsió d'adopció de tractats internacionals i el tipus de relacions de futur amb la resta de territoris que conformen els Països Catalans.

L'organització territorial: descentralització, simplificació i nou municipalisme

El nou model d'organització territorial de Catalunya s'ha de basar en la proximitat, la racionalització, l'eficàcia i l'eficiència. I també ha de contribuir a resoldre els problemes que plantegen els desequilibris demogràfics i territorials amb relació a qüestions tan diverses com les infraestructures, els serveis o la representació plural a les institucions.

El model d'organització territorial d'una Catalunya independent haurà de tenir en compte, sobretot, els criteris de simplificació, d'eficiència i eficàcia, d'aprofundiment democràtic i de protagonisme de la ciutadania, com també els criteris d'equilibri territorial o d'acomodació de minories historicoculturals (Aran).

Esquerra Republicana vol impulsar un nou municipalisme, totalment oposat a l'acció de l'ARSAL espanyola, inspirat en els models nòrdics en què el repartiment de recursos i competències entre el nivell estatal i municipal pugui arribar a una proporció de 50/50, de forma que els municipis assumeixin quotes importants dels serveis propis de l'actual estat del benestar, com l'atenció sanitària, l'educació i els serveis socials, apropant aquelles decisions al territori en virtut del principi de subsidiarietat, i promovent models d'èxit locals adaptats a les circumstàncies i

contextos específics de cada territori.

El nou model d'organització territorial, partint d'una realitat diversa i asimètrica, ha de considerar la diferenciació fonamental entre continent territorial i contingut competencial. Partint de la situació actual de solapament i excés d'administracions, es considera desitjable avançar decididament cap a una simplificació en un doble nivell bàsic administratiu: d'una banda, l'Estat i la seva descentralització en vegueries; de l'altra, els municipis i el poder local.

Aquest esquema significaria la desaparició de les províncies, el manteniment de la divisió comarcal com a símbol geogràfic i d'identitat territorial i la reconversió dels consells comarcals en consells d'alcaldes i òrgans tècnics de mancomunitat de serveis per als ajuntaments. Les actuals diputacions s'hauran de fusionar amb les vegueries, establint un espai intermedi com a punt de trobada i concertació de polítiques entre la instància governamental estatal i la representació del poder local supramunicipal. D'aquesta manera es corregiria la inflació actual d'administracions i es podria racionalitzar, clarificar i adequar millor la gestió del territori, el finançament, el disseny i l'execució de polítiques, en benefici dels ciutadans.

Per clarificar els espais competencials, és important impulsar una llei de governs locals i apoderar el consell de governs locals, com a eina permanent de relació entre el Govern estatal català i el poder municipal, i dilucidar millor els aspectes de la racionalització dels recursos públics i la delimitació competencial entre les diverses administracions.

Barcelona i l'àrea metropolitana de la capital d'Estat

Barcelona és el cap i casal de Catalunya. La seva projecció global i la seva imatge de qualitat proporcionen una gran oportunitat d'internacionalització de la nostra nació. Barcelona és la principal porta de connexió de Catalunya al món. Barcelona, alhora, requereix de les eines d'un Estat a favor seu que la projectin cap a un lideratge europeu i mundial. Barcelona fa possible la fusió entre tradició i modernitat, identitat popular i universalitat cosmopolita, projectant tant les claus distintives de la nació global que ja som com de la República que volem construir.

Els impactes de la independència en la ciutat de Barcelona transformaran la fisonomia actual de la ciutat, principalment en la seva interrelació vers les ciutats veïnes del front Besòs, el Barcelonès i el Baix Llobregat. L'actual àrea metropolitana quedarà a un pas de convertir-se en un teixit urbà integrat, erigint-se com la quarta aglomeració urbana més important d'Europa, per darrere de Londres, París i Madrid.

Aquesta realitat requereix d'un nou eixamplament urbanístic que tan sols serà possible sargint les ciutats metropolitanes, ordenant i endreçant aquelles perifèries abandonades, i convertint cada ciutat de l'àrea metropolitana en un centre nodal d'una veritable xarxa metropolitana.

Sens dubte, la necessitat de més mobilitat urbana, la provisió d'infraestructures, de més i millors serveis de proximitat, l'atracció de seus d'ambaixades, d'agregats culturals, comercials, multinacionals, etc. es pot erigir com una font de riquesa i d'oportunitats per al conjunt, particularment cabdal al front Besòs, en ciutats com Sant Adrià del Besòs i Santa Coloma de Gramenet, com també per a l'Hospitalet, Esplugues, el Prat de Llobregat, etc.

Al mateix temps, és evident que la Regió Barcelona, en sentit ampli, conté diversos motors industrials i nodes de creixement endogen, que van més enllà de la Barcelona capital d'Estat. És per això que, al mateix temps que es culmina la necessària connexió amb el port, l'aeroport i el ferrocarril (i aquest amb la resta de ports catalans i del corredor mediterrani), amb la conseqüent eclosió de prosperitat i transformació, cal estar amatents a les necessitats específiques i les decisions que afavoreixin el desenvolupament dels dos vallesos, el Baix Llobregat i el Maresme, com a parts integrants de la regió metropolitana de Barcelona.

En aquest sentit, caldrà una acció dels poders públics que actuï a favor de la cohesió i connexió

entre els diversos àmbits metropolitans presents també en el camp de Tarragona i el Gironès, de forma que les inversions públiques, i les privades també, ajudin a equilibrar el territori de la Catalunya global.

Els Països Catalans en el procés d'autodeterminació de Catalunya

En el naixement del nou Estat, Catalunya es proposa l'aprofundiment dels seus vincles amb la resta dels Països Catalans, constatant les arrels històriques comunes, el patrimoni cultural i lingüístic; els lligams comercials, industrials i territorials. Catalunya vol compartir un projecte nacional comú des de la cooperació i el reconeixement mutu de subjectes polítics, a partir del respecte a la voluntat sobirana i el dret a decidir de cada territori.

És cabdal que les Illes Balears, el País Valencià i la Catalunya del Nord siguin presents en el procés constituent de la República de Catalunya. I caldrà fer explícits i evidents els vincles culturals, sentimentals, socials, geogràfics, històrics i econòmics entre els territoris històrics dels Països Catalans. La convenció constitucional catalana haurà d'expressar la voluntat que tals vincles esdevinguin polítics quan la resta de territoris ho decideixin democràticament.

És important cooperar en l'articulació d'un procés que també pugui culminar en una República valenciana, en la plena sobirania de les Illes Balears i de l'actual Departament de Pirineus Orientals, com a subjectes polítics (asimètrics òbviament) que proposen reunificar-se políticament en els termes que acordin les parts.

És per això que caldrà fixar objectius com:

- El reconeixement del dret dels habitants de la resta de territoris dels Països Catalans a afegir la nacionalitat catalana a l'espanyola si ho desitgen.
- Facilitar la presència de la resta de territoris històrics en les institucions de l'Estat lliure mitjançant les seves organitzacions, entitats o associacions.
- L'establiment d'un ministeri o organisme que s'ocupi específicament de les relacions transfrontereres i impulsi polítiques i convenis amb institucions, entitats o empreses per promoure i desenvolupar el patrimoni compartit amb els estats veïns.
- La República catalana durà a terme accions de promoció de la llengua en tots els territoris que els és pròpia, com també promourà la llengua occitana a la Val d'Aran.
- La simbologia històrica i tradicional compartida per tots els territoris dels Països Catalans no serà d'ús exclusiu de la nova República. Tant el nou Estat com els seus mitjans i organismes públics difondran i divulgaran aquesta realitat comuna. Per això mateix caldrà impulsar l'articulació de l'espai comunicatiu català, format pels mitjans de comunicació de Catalunya i els mitjans de comunicació de la resta de territoris històrics dels Països Catalans.
- L'impuls a la creació d'alguna instància on puguin coincidir i estrènyer vincles càrrecs electes de tots els Països Catalans per a tractar agendes d'interessos comuns.
- El nou Estat posarà a disposició dels creadors culturals i artístics de la resta de Països Catalans els seus organismes de projecció exterior.
- La voluntat d'incorporar, en el procés d'elaboració de la futura Constitució catalana, la definició i el marc complet de la nació, tenint en compte aspectes com el reconeixement de la condició nacional als ciutadans dels altres territoris que lliurement ho reclamin o la inclusió d'una clàusula democràtica d'eventual reunificació futura, com tenia la constitució

de la República Federal Alemanya o la d'Irlanda del 1937, bo i respectant de forma escrupolosa el dret democràtic a decidir dels ciutadans de cada territori.

- La negociació amb els estats espanyol, francès i andorrà i impulsar la creació d'òrgans comuns de relació transfronterera per facilitar els intercanvis culturals i la imprescindible cooperació i especialització en àmbits com ara el de les infraestructures (portuàries, viàries, ferroviàries i aeroportuàries).
- L'acció per al reconeixement de la insularitat a la UE, per a l'aplicació de polítiques europees i mecanismes compensatoris específics per a la insularitat que l'Estat mai ha defensat a Europa per a les Illes Balears (a diferència de la consideració de Ceuta, Melilla o les Illes Canàries, i que la UE estableix preferentment per a Malta i Xipre) derivades dels costos afegits per al teixit productiu i les dificultats d'accés a determinats serveis o l'escassetat de recursos naturals (aigua, energia, territori, etc.). Així, la voluntat és la d'intercedir en favor de mesures que operen en altres territoris insulars de la UE, com l'establiment de fons europeus addicionals del FEDER, el reconeixement d'especificitats jurídiques com ara les excepcions tendents a la limitació de preus dels immobles derivades de comprès massives de ciutadans estrangers o les exempcions al pagament de l'IVA en el cas del transport de mercaderies agrícoles per la via marítima.

2.2. Les polítiques estructurals bàsiques d'un país nou

Les grans prioritats polítiques que han de guiar el govern del nou país tenen el doble repte d'atendre tant l'urgent com l'important. Tenim urgències en matèria de polítiques públiques, a causa dels impactes d'una crisi que, malgrat que no està superada, ha deixat una empremta política i social massa profunda, que fa ineludible la independència com a fórmula per blindar drets socials, i alhora obliga a replantejar tots els marcs, pactes i consensos de què s'havia dotat la societat catalana sortint de la dictadura franquista.

Volem un país nou on el canvi esdevingui tangible i mesurable, i els governs s'esforcin per millorar ostensiblement les condicions de vida dels ciutadans. Cal fonamentar una justícia social i una prosperitat compartida, a partir de plantejaments nous, noves polítiques o actuacions estratègiques de millora del panorama vigent.

2.2.1. Un nou estat del benestar socialment inversor i predistribuidor

A Catalunya, cal canviar el paradigma de l'estat del benestar clàssic que intenta reparar les desigualtats i pal·liar la factura de l'exclusió social que proporciona l'acció del mercat. Esquerra Republicana reivindica un estat inversor i predistribuidor, que focalitzi les polítiques en la promoció activa de la cohesió i la igualtat d'oportunitats mitjançant polítiques estructurals que afavoreixin la creació de noves condicions de mercat que produeixin uns resultats més equitatius.

La inversió social a tots els nivells educatius, des de l'ensenyament primari fins al superior, no tan sols limita l'exclusió social futura, sinó que configura unes potencialitats socials, culturals i econòmiques basades en la capacitat d'innovació, el coneixement, la creativitat i l'emprenedoria.

Catalunya ja no és l'antiga societat industrial, amb una piràmide d'edats jove, on les dones s'ocupaven de manera gratuïta de la pràctica totalitat del treball reproductiu, on la classe mitjana i treballadora era relativament homogènia i on la carrera laboral dels treballadors tendia a ser relativament estable. Vivim en una societat basada en el coneixement i la producció de serveis, amb poblacions més envellides, amb les dones més incorporades en el mercat laboral, una classe mitjana i treballadora força heterogènia (i sovint dualitzada) i on el pas per l'atur és freqüent en la vida laboral de qualsevol persona. Tot plegat significa que els individus depenem més sovint de les provisions de l'estat del benestar que en èpoques anteriors, i que el sentiment de solidaritat propi de la classe treballadora industrial s'ha debilitat amb el pas a una societat terciaritzada, líquida i heterogènia.

Ens cal un estat del benestar actiu, que eviti la cronificació de l'atur i la pobresa, al llindar del 20 % de la població, on la seva intervenció es focalitzi a dotar de més seguretats i eines les persones, especialment els joves que han d'iniciar una carrera laboral, i els sèniors que perden la feina. Es tracta d'intervenir en l'ocupabilitat de les persones i de reforçar la tasca ingent dels servidors públics a usar tota la informació i tot el conjunt de recursos públics i privats al seu abast, perquè pugui derivar en una atenció personalitzada per a una recol·locació laboral ràpida. Perquè, sens dubte, la cohesió social, la feina i les oportunitats són el bé més preuat d'una societat. I la primera política a mitjà i llarg termini per combatre l'exclusió és l'educació. I la més rellevant a curt termini és l'ocupació.

2.2.2. Un contracte social per a un nou estat del benestar

Catalunya s'ha de plantejar un nou contracte social que senti les bases d'un nou estat del benestar. En aquest sentit, cal establir un gran pacte nacional amb tots els agents socials que estableixi un contracte programa amb l'objectiu de recuperar els serveis i les prestacions públiques perdudes, així com l'establiment de les estructures d'estat del benestar que han d'impulsar l'assoliment de la justícia social, la definició d'estàndards de flexibilitat i protecció social i la provisió efectiva de la igualtat d'oportunitats.

Per això, com a garantia de l'impuls del nou contracte social, amb el nou Estat:

- S'incrementarà progressivament la inversió en polítiques socials des del 22,8 % actual fins al 30 % del PIB, d'acord amb la mitjana UE17.
- Es millorarà la democràcia en el treball amb l'impuls de formes de participació de les persones treballadores que garanteixin els principis de coparticipació i coresponsabilitat, tot garantint un model sindical que ho afavoreixi.
- S'impulsarà un model de fiscalitat progressiva efectiva per reduir les desigualtats, promoure la creació d'ocupació i afavorir les classes treballadores i les classes mitjanes.

2.2.3. Les estructures d'estat del benestar

Sovint es parla de les estructures d'estat com de les realitzacions imprescindibles per poder exercir la sobirania i l'autogovern sense dependre de tercers. Tanmateix, volem posar l'èmfasi en les «estructures d'estat del benestar» que han de transformar de forma ambiciosa «l'autonomia

actual del benestar amenaçat» en un veritable estat del benestar, homologable al dels països més avançats d'Europa, com un dels trets constituents de la República catalana.

- **L'Agència catalana de la Seguretat Social:**

Es tracta de l'estructura fonamental per garantir les pensions dignes que es mereix la nostra gent gran. La viabilitat actual del sistema de pensions en l'àmbit espanyol tan sols s'aguanta a partir d'un seguit de modificacions que retallen el poder adquisitiu dels pensionistes i posen obstacles a la percepció del 100 % de jubilació. I, evidentment, a partir d'un ús irresponsable del fons de reserva de la seguretat social que ha vist reduir els recursos en un 40 % els darrers quatre anys, i alhora han estat convertits en un 95 % en títols de deute públic del Regne d'Espanya.

Sent conscients que la societat catalana genera prou recursos per a la protecció social de la gent gran, es proposa unificar les institucions actuals que configuren la Seguretat Social en una única Agència de Protecció Social, amb l'objectiu de millorar-ne la gestió, garantir i augmentar a mitjà termini la quantia de les prestacions, i assolir la cobertura universal per als més grans de 65 anys.

- **L'acció integrada del sistema de salut i social**

En la línia dels països innovadors del nostre entorn, es planteja la millora en l'atenció a les persones integrant cada cop més els serveis de salut amb els serveis socials, mitjançant una nova llei de salut i serveis socials. L'objectiu és focalitzar l'atenció a l'usuari, amb un més bon ús dels recursos públics disponibles. Cal una intervenció agosarada i definitiva per materialitzar l'anomenat «historial social compartit» de cada ciutadà, que permeti una intervenció assistencial universal basant-se en una cartera integrada de serveis socio-sanitaris focalitzada en l'atenció integral a la persona.

Les prioritats se centren en l'atenció a la infància, les polítiques familiars i la gent gran. En l'ànim de desplegar una política integral d'atenció a la gent gran es proposa impulsar una llei d'autonomia personal, que compti amb l'agència única de la dependència, que cohesioni els itineraris bàsics i l'atenció domiciliària, i que desenvolupi una gestió integrada amb una cartera de recursos única social i sanitària, amb el suport de la concertació necessària amb el tercer sector social.

- **El sistema educatiu de la República catalana**

Prioritzarem la inversió en les estructures d'Estat de l'educació per assolir el 6 % del PIB.

Partint de la realitat actual d'escola pública i escola concertada, l'acció dels poders públics s'ha de basar en la igualtat de drets i de deures, tendint a la unificació del sistema educatiu com un veritable servei públic de país, amb independència de la titularitat i del projecte educatiu de cada centre.

El nou sistema educatiu català haurà de tenir com a objectiu garantir que tota la població escolar pugui assolir l'èxit, tant en les etapes obligatòries com en els estudis postobligatoris. Es tracta de fixar les prioritats a curt termini que permetin bastir un sistema inclusiu i no segregador, que recuperi el prestigi i condueixi a l'excel·lència els centres públics. Es prioritzarà la inversió en centres d'alta complexitat social i en zones socials i econòmiques més desfavorides a partir de projectes educatius d'entorn, facilitant els recursos educatius, els serveis i els mitjans que permetin fer una diagnosi precoç de l'alumnat amb dificultats, assegurar l'equitat per a tot l'alumnat, compensant les desigualtats inicials, comptant amb un professorat ben considerat socialment, ben format i, també, comptant amb la participació de les famílies i l'entorn escolar com a principals aliats.

- **La conciliació de la vida laboral i familiar i polítiques d'igualtat efectiva home i dona**

Més enllà de la igualtat formal de gènere recollit en els textos legals, la realitat ens aboca a la persistència de desigualtats de gènere que han de ser combatudes amb la introducció d'incentius, l'establiment de noves polítiques i una persecució implacable a la discriminació. ER es proposa garantir en tots els àmbits de la vida pública les condicions de participació paritària i promoure la visibilitat de les dones. Cal impulsar noves polítiques, com la coresponsabilitat activa en matèria de conciliació de vida laboral i familiar com a instrument per remoure desigualtats.

La República vol superar la situació actual, en què les retallades han eliminat el suport públic de tota l'educació no obligatòria. En aquest sentit, i vinculat a altres objectius socials com ara l'ajuda a les famílies, les mares i la conciliació d'horaris, és indefugible endegar una inversió prioritària en escoles bressol gestionades públicament, per garantir que la cobertura en l'etapa de 0-3 anys cobreixi el 100 % de la demanda insatisfeta, a preus públics i assequibles.

Així mateix, i amb l'ànim de lluitar contra les causes de l'esquerda salarial vinculades a la interrupció de la vida laboral de moltes dones i a l'impediment de consolidar trajectòries professionals, es vol endegar una política en què s'ampliïn tant els drets parentals de maternitat i paternitat, essent intransferibles entre ells, per compartir amb més equitat aquestes tasques del treball reproductiu. En general, cal establir mesures que evitin l'impacte de la crisi provocant la precarització i l'empobriment de les dones.

- **La inversió cultural com a servei públic de la República catalana**

L'estructuració de polítiques culturals nacionals ambicioses, en un espai de 14M d'habitants, ha de permetre la provisió de serveis culturals integrats al nou estat del benestar com un servei públic normalitzat. I és per això que cal potenciar la llengua catalana en tots els àmbits, com també evitar que ningú perdi drets lingüístics i es reconegui la llengua castellana, així com la cultura catalana que s'expressa en castellà.

La cohesió d'una oferta de qualitat és la condició necessària per a l'impuls de la demanda de consums culturals en condicions d'igualtat i accessibilitat universal. I és una oportunitat per projectar els nostres creadors i les indústries creatives. Perquè, sens dubte, la cultura és també l'R+D+i de l'educació i, com a tal, s'ha de saber estructurar com un servei públic generador de ciutadania.

La cultura exerceix de factor clau de cohesió social i, per tant, ajuda a gestionar la diversitat i articula l'espai comú de catalanitat compartida. Un dels instruments més valuosos per assolir aquest objectiu de cohesió social són els equipaments culturals, pensats com a veritables centres d'interrelació social i cultural. Esquerra Republicana proposa desplegar una política cultural progressista, equilibrada territorialment, republicana en els valors i emmarcada en el procés de construcció i projecció internacional del nou Estat. Per això és important reformar plenament les competències culturals de les administracions, en matèria de biblioteques, reforçant l'àmbit local i el nacional d'excel·lència. No cal dir que encara resta pendent una llei de mecenatge pertinent, i per sobre de tot, eliminar l'error de gravar al 21 % d'IVA les arts escèniques, situant-lo al 4 %.

- **Cap a un nou model de relacions laborals, d'estructures al servei de l'ocupació, la formació professional i el treball digne**

El primer objectiu de la política econòmica de la República haurà de ser la lluita contra l'atur i per l'ocupabilitat de les persones. La formació continuada, el foment de

l'emprenedoria, la participació dels treballadors en la marxa de l'empresa, el foment de l'economia social i la concertació seran instruments prioritaris. La construcció del nou Estat és una oportunitat única per construir un model català de relacions laborals transparent, de col·laboració i concertació. Un model que garanteixi la participació de tothom en els beneficis socials i l'eradicació de l'exclusió social en la distribució de la riquesa.

La construcció del nou Estat és també una ocasió per replantejar els models tradicionals d'organització del treball i les empreses. Catalunya té un problema en la poca grandària de les empreses i un pes molt marcat del caràcter empresarial familiar. Sense posar en dubte les virtuts d'aquest model, convé, igualment, no desconèixer les seves dificultats per assolir economies d'escala, incorporar innovació, més concertació social, accés al finançament, a més de les nombroses pèrdues de teixit productiu que ocasionen els buits successoris en aquest model d'empresa.

En l'ànim d'estructurar el model català de relacions laborals del nou país, Catalunya s'haurà de dotar d'un nou marc normatiu laboral. Esquerra Republicana vol impulsar una proposta pròpia per sortir de la crisi, sustentada en generar treball digne i empreses de qualitat. La construcció d'estructures d'Estat són, així, la nostra proposta per sortir de la crisi, eixamplant els drets, les llibertats i les oportunitats de les classes treballadores.

En aquest sentit, es proposen un seguit d'actuacions imprescindibles durant la transició nacional:

- Derogar les reformes laborals impulsades pels governs del PP i del PSOE. Retornar la capacitat negociadora als treballadors. Retrobar la cultura laboral del diàleg i el respecte als drets adquirits i garantir la negociació col·lectiva per a tothom.
- Impulsar veritables polítiques actives de treball, a partir de la refundació del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya que impulsi el seu rol en l'orientació i la formació.
- Impulsar un veritable model de professional dual propi d'un Estat que superi els marcs competencials actuals, s'orienti decididament a la realitat empresarial del país i a les necessitats de l'economia productiva.
- L'acció preferent a les persones en situació d'atur de més de 55 anys per garantir-ne la jubilació digna.
- Un pacte social per la igualtat en el treball que avanci en la igualtat salarial i de responsabilitat entre gèneres superant la diferència del 20 % en els salaris entre homes i dones.
- Impulsar un model salarial, lligat a la negociació col·lectiva, en què els sous han d'estar referenciats al cost de la vida, al creixement del PIB i a la situació dels sectors i les empreses.
- Establiment d'una revisió administrativa de les decisions empresarials per part de l'Autoritat laboral en matèria d'acomiadaments col·lectius, modificacions de condicions de treball i mobilitats geogràfiques, que respecti l'autonomia de negociació i el pacte col·lectiu de les parts.
- Reformulació de les modalitats de contractació laboral establint una nova sistemàtica de tipologies contractuals adequada a l'entorn competitiu de la UE.
- Enfortir l'espai català de diàleg social, on s'avanci en un gran acord de tots els agents que tinguin en compte el futur marc laboral català, cerqui les millors eines de coresponsabilitat i cogestió dels treballadors a les empreses i treballi contra les desigualtats socials.

- **L'impuls de la democràcia econòmica, el cooperativisme, l'economia social i el tercer sector**

La República catalana ha de crear les condicions per impulsar l'economia social i el treball cooperatiu com a fórmules empresarials d'un gran potencial, en sintonia amb valors necessaris en la societat *postcrisi*, com ara la responsabilitat social per al bé comú o la generació d'activitat econòmica vinculada a objectius socials. Igualment, tot el sector no lucratiu ha de ser reconegut com un interlocutor social més, a banda d'un actor decisiu en la generació de cohesió i benestar social, i un creador de nova ocupació en l'àmbit dels serveis a les persones.

Catalunya requereix d'un *Pla específic de democràcia econòmica* mitjançant l'associacionisme econòmic de treball, el cooperativisme, les empreses d'inserció, el tercer sector i les diverses expressions de l'economia social com a fórmula d'emprenedoria social i apoderament dels treballadors i treballadores que compregui:

- Elaborar la llei catalana de l'economia social, de reconeixement i foment de les diverses formes jurídiques de l'economia social.
- Dotar d'un nou règim fiscal les cooperatives i les entitats de l'economia social, mitjançant una llei fiscal de l'economia social.
- Nova llei concursal en la qual s'establiran mesures per facilitar que els treballadors continuïn l'activitat econòmica empresarial.
- Regular les societats laborals catalanes.
- Nou impuls del programa Aracoop per fomentar l'economia social i, en l'àmbit territorial, mitjançant els ens locals.
- Ajuts a les empreses de l'economia social per a la incorporació de socis i la contractació de joves acollits a la garantia juvenil.
- Suport a la intercooperació i a la internacionalització.
- Promoció de l'economia social en l'àmbit social, sanitari i educatiu.
- Desenvolupament reglamentari de les cooperatives de foment empresarial.
- Reduccions de l'IRPF per a les inversions de capital a les empreses d'economia social.
- Potenciar les empreses d'inserció i integració laboral per a persones vulnerables i discapacitats a partir de:
 - Desenvolupar un pla de polítiques actives per a persones amb discapacitat integrat en el nou SOC.
 - Fer un pla de modernització dels centres especials de treball, ajuts a la reorientació estratègica i ajuts per al finançament de les inversions productives.
 - Modificar la llei d'empreses d'inserció per millorar el tractament fiscal de les empreses socials i les entitats no lucratives, amb bonificacions a les quotes de la seguretat social.

2.2.4. Cap a l'Estat emprenedor

Esquerra Republicana assumeix el repte de construir un cercle virtuós entre un estat del benestar, orientat a la competitivitat sostenible, i una economia amb uns nivells de productivitat que permeti finançar-lo. Un model solidari i competitiu alhora, en el qual la correcció de les desigualtats reforci la competitivitat del país perquè proporcioni més feina i oportunitats. Es tracta d'apostar per un model basat en el coneixement i la qualitat de vida, en una població culturalment desenvolupada i professionalment creativa, capaç d'innovar, en què la productivitat permet simultàniament compassar l'augment de salaris i dels excedents empresarials.

La condició necessària per construir aquest cercle virtuós és la de l'Estat emprenedor. Tots sabem que la creativitat, el talent i la innovació són la base de la competitivitat, en un context en què urgeix fer evolucionar el sistema productiu cap a nous serveis i noves indústries tecnològiques.

Tanmateix, sabem que l'aposta pel talent, la creativitat i la innovació no s'improvisen. Ni es deixen a l'albir del mercat globalitzat. Es planifiquen, es consensuen i es financen amb visions a mitjà i llarg termini, provinents tant d'instàncies governamentals com d'institucions, experts tant en l'esfera pública com privada. Volem forjar l'Estat català com a Estat emprenedor, enfront el model de l'Estat espanyol actual de guanys de la productivitat a partir de la baixada salarial, dels beneficis i de la devaluació de les condicions laborals i de vida de tots plegats.

Durant la crisi, el model espanyol tan sols ha pogut recuperar competitivitat a partir de la devaluació interna: aconseguir baixar preus rebaixant els costos laborals, d'unes activitats productives intensives en treball de mitjana i baixa qualificació i amb un estancament endèmic de la productivitat. L'anterior etapa de creixement, fonamentada en la bombolla de la construcció i el crèdit barat, va esclatar. N'ha resultat una destrucció massiva de llocs de treball, un atur encara al 20 %, la redefinició del sistema financer, la debilitat dels comptes públics, la pèrdua de poder adquisitiu dels assalariats a l'entorn del 30 %, una gran fornada de joves abocats a l'emigració i una nova generació de treballadors pobres que conformen el nou *precarariat*.

Com a alternativa al model de devaluació interna, Catalunya ha de prendre el control dels recursos i encarar la recuperació i el canvi de model productiu afavorint tots els factors que impacten positivament en la productivitat: l'R+D+I, la transferència de coneixement, el sistema educatiu i la formació professional, les infraestructures, els instruments de capitalització de les pimes, la política industrial i la internacionalització, la creació i la captació de talent.

La productivitat i la competitivitat requereixen agents socials i institucions fiables, serveis públics eficients i autoritats reguladores justes. Per esdevenir un país innovador, cal ser un país emprenedor i assumir reptes, inversions i riscos, com ara el reforç de la base del coneixement, el finançament empresarial, l'R+D empresarial, la transferència de coneixement al mercat, o estendre la innovació cap a les indústries culturals i creatives, el turisme i els serveis socials. I això requereix:

- Un estat emprenedor que assigna recursos per fundar nous sectors productius i crea les condicions per al desenvolupament d'ecosistemes empresarials que propicien l'activitat econòmica.
- Un Estat que potencia i participa activament en tot el procés d'innovació tecnològica, en els sistemes d'R+D+i públics i privats, així com en les inversions pioneres i sostingudes que projecten nous productes i mercats. Es tracta d'assumir el risc que no pot assumir el sector privat en el desenvolupament de noves tecnologies bàsiques.
- Un Estat emprenedor que, des d'una lògica inversora, abandoni velles formes de burocratització i d'obstaculització de l'activitat econòmica i industrial. Cal una administració eficient, simplificadora i facilitadora de la recerca, la inversió i l'emprenedoria.

- Una administració eficient, versàtil i permeable a la lògica dels sectors industrials i tecnològics més innovadors. Una administració que compregui els bons emprenedors, dels que saben arriscar i saben que la cooperació i el treball en xarxa és fonamental.
- Un estat empenedor que protegeixi els drets dels consumidors i les empreses, reguli de forma eficient i sigui proactiu en l'eliminació d'obstacles i barreres artificials a la competència, que eviti la generació de mercats captius, l'abús de posició dominant de monopolis i males pràctiques d'oligopolis.
- Un Estat empenedor que capgiri la fiscalitat actual, adopti una fiscalitat que tendeixi a desgravar el treball, gravi sense contemplacions el capital especulatiu i incentivi fiscalment tant l'R+D+i com la reinversió del capital productiu.
- Un Estat empenedor, també en l'àmbit social, que desplega una estratègia de concertació amb el tercer sector social amb la finalitat d'atendre més i millor les persones vulnerables en un context social canviant, de gran diversitat, d'heterogeneïtat i demandes específiques que el sector públic no sempre arriba a cobrir amb la celeritat i l'eficiència en la gestió.

Fins ara, però, aquesta relació entre sector públic i privat ha estat sovint més parasitària que simbiòtica. Mentre que l'assumpció dels riscos fonamentals és a càrrec del sector públic, la majoria dels beneficis els recull el sector privat, màxim quan les empreses d'èxit son també conegudes per saber reduir al mínim els seus impostos. L'Estat empenedor també ha d'intervenir perquè els grans beneficiaris dels riscos que assumeix l'Estat comparteixin els seus resultats econòmics, remunerant convenientment el riscs assolits, de manera que el procés pugui continuar mitjançant la creació d'un «fons nacional per a la innovació» a càrrec de les empreses més grans que s'aprofitin de les inversions públiques, al marge del compliment normal de les seves obligacions tributàries.

I és així com afavorim la redistribució de rendes del capital entre la gran empresa cap a la pime, que es mereix un millor tracte fiscal i un sistema d'incentius al seu creixement i guany de dimensió per penetrar en els mercats internacionals.

La necessària aposta per determinats sectors tecnològics i industrials amb perspectives d'èxit global és un risc que no poden assumir solament les nostres empreses privades. Només el podem assolir col·lectivament, però perquè el procés sigui viable i sostenible caldrà que el sector privat accepti que tot risc ha de ser remunerat, també el que assumeixi l'Estat. Una relació simbiòtica entre sector públic i privat, organitzada al voltant d'un fons català per a la innovació, és un mecanisme adient per situar Catalunya en la direcció de l'Estat empenedor.

2.2.5. Govern obert i democràcia oberta per a una nova administració pública

Un dels reptes cabdals és el de canviar la forma i la concepció de governar. Urgeix avançar cap a una nova administració pública, menys burocratitzada, electrònica, transparent, oberta i democràtica. Ens hem dotat recentment de lleis en matèria de transparència, malgrat que resta el repte d'aplicar-les de forma conseqüent amb l'esperit d'obrir realment els governs a la ciutadania.

Una de les lliçons de la crisi és la reivindicació com a dret fonamental de la ciutadania el bon govern. Més enllà de l'encert en la prioritització i implementació de les polítiques públiques, el que no es pot tolerar mai és la corrupció estructural, l'opacitat que deriva en saqueig de les arques públiques, l'existència de privilegis injustificables o la inutilitat manifesta d'estructures administratives sense cap funció necessària.

Els models *Open Data*, els models col·laboratius de cocreació de polítiques públiques, els

processos participatius són eines per governar amb els ciutadans i concebre noves polítiques públiques amb la societat civil i els sectors socials de referència. Ens cal una nova administració que entri en dinàmiques de millora continuada, amb la flexibilitat i adaptació necessària als canvis. Desenvolupar la direcció pública professional com a palanca de modernització de l'administració pública i com a motor de dinamització de la gestió pública. El bon govern és el que s'esforça a servir la gent, no a servir-se de la gent.

2.3. Reptes i mesures per fer un país nou durant la transició

La República és un projecte col·lectiu i democràtic que ha de ser capaç d'aportar l'esperança del canvi per fer possible allò que la majoria assenyala com a necessari. Catalunya afronta el repte d'intentar superar la impotència pròpia d'una societat decebuda, un autogovern intervingut i una economia espoliada dins un Estat espanyol que castra la nostra personalitat i el nostre potencial.

A curt i mitjà termini, el país i els ciutadans haurem de demostrar que sabem sortir-nos-en, que val la pena fer tots els esforços per complir l'anhel de forjar entre tots un país millor.

Consignem a continuació un seguit de reptes bàsics prioritaris que des d'Esquerra Republicana volem impulsar des de l'inici del mateix procés constituent, per viure en un país net de corrupció, per viure en un país per a tothom, per tenir un país més pròsper i per construir una democràcia de qualitat.

2.3.1. Mesures per viure en un país net de corrupció

1. Corrupció zero:

La societat reivindica ser implacables amb la xacra de la corrupció. La lluita contra la corrupció i l'emergència de representants polítics sense ombra de sospita s'erigeix com una prioritat de primer ordre per guanyar la confiança dels ciutadans. ERC, en la seva tradicional lluita contra la corrupció, estarà amatent en el compliment estricte de la nova llei de bon govern i transparència, i alhora es proposa emprendre algunes mesures, tan aviat com sigui possible, consistents a:

- Establir pactes d'integritat en l'àmbit de la contractació pública per establir que cap de les parts del contracte pagarà, oferirà, exigirà o acceptarà suborn, ni participarà en conxorxa amb els competidors per obtenir el contracte. A més, els licitadors estaran obligats a revelar totes les comissions i despeses similars pagades que guardin relació amb el contracte. L'incompliment del pacte d'integritat genera l'exclusió permanent del licitador.
- Impulsar un codi ètic i d'austeritat que catalogui i reglamenti l'ús dels espais i mitjans públics.
- Establir plans de transparència elaborats conjuntament amb la ciutadania, per fer efectiu el dret a la transparència i al bon govern.
- Posar en pràctica manuals de bon govern.
- Prohibir als condemnats per corrupció d'anar a una llista electoral, ocupar un càrrec a l'administració i treballar a l'administració durant 10 anys.
- Establir els pactes d'integritat en les licitacions de totes les administracions.
- Expulsar del mercat públic de licitacions i concessions les empreses que vulnerin els

pactes d'integritat.

- Nova llei de finançament dels partits i de les seves fundacions, amb l'objectiu d'evitar les donacions d'empresa a les fundacions dels partits.
- Revisar i limitar els aforaments dels polítics. No als tribunals especials.
- Un nou codi penal perquè els delictes per corrupció no quedin impunes amb els criteris actuals de prescripció
- Obligar sempre els corruptes a respondre amb el seu patrimoni.
- Més implementació i dotació per a l'Oficina contra el Fraud i la Corrupció.

2.3.2. Mesures per fer un país per a tothom

2. Pobresa zero:

La factura social de les desigualtats, a banda de ser la realitat d'un fracàs col·lectiu d'ordre moral i cívic, acaba sent massa cara, fins i tot econòmicament. El programa del nou país ha d'abordar l'aplicació d'un pla de xoc contra la pobresa, de forma holística en totes les seves manifestacions: pobresa infantil, pobresa energètica, treballadors pobres i gent gran sense recursos ni atenció. Introducció d'incentius i programes específics per prevenir i evitar la cronificació. Establiment d'un sistema de renda garantida de ciutadania i prestacions públiques de garantia de mínims vitals concebut com a dret subjectiu per a qualsevol ciutadà en situació de pobresa. Augment de la dotació de les beques menjador i garantia d'alimentació infantil. Creació d'un fons participat per les companyies per evitar els talls en el subministrament d'aigua, llum i gas.

3. Fracàs escolar zero:

Un dels indicadors principals de qualitat d'un sistema educatiu és la taxa de fracàs escolar vinculat a l'absentisme i l'abandonament prematur. El fracàs escolar és el fracàs de tots i el fracàs d'un país. Davant una realitat en què la taxa d'abandonament prematur a l'Estat espanyol duplica l'europea, la prioritat de la República catalana consistirà a situar la inversió en educació al 6 % del PIB per garantir la qualitat i la inclusió. Prioritzarem la inversió educativa en centres d'alta complexitat i en entorns vulnerables. Evitarem la segregació educativa i desplegarem projectes comunitaris que permetin un treball educatiu d'entorn, a partir de projectes educatius de cada centre específics per abordar el fenomen, coordinats amb els serveis socials de les diverses administracions, especialment el municipi.

4. Fraud fiscal zero:

L'èxit del procés constituent i del país es fonamenta en la capacitat de bastir la hisenda pròpia. Tanmateix, ERC advoca per una hisenda de tots i per a tothom, que es proposi com a fita l'assoliment d'un nivell de fraud fiscal el més pròxim a zero possible. Tal repte només serà possible si som capaços de canviar radicalment el propòsit de l'agència tributària, en el marc d'un canvi cultural, cap al nou paradigma de l'ajuda i el suport al contribuent, facilitant-li al màxim el compliment de les seves obligacions, abans de qualsevol sanció, fins i tot quan aquest presenta irregularitats. L'objectiu és el d'ampliar les bosses de contribuents i augmentar els rendiments fiscals per evitar que gairebé una quarta part del PIB eludeixi les obligacions fiscals.

5. Una nova política d'habitatge, una llei de segona oportunitat i la instauració de la dació en pagament:

El drama dels desnonaments de famílies són incompatibles amb l'existència d'un país decent. Partint de la base que Catalunya es troba a anys llum d'Europa en política d'habitatge, com ho demostra el fet que el parc d'habitatge públic tan sols representa el 3 % del total mentre la mitjana de la UE s'apropa al 15 %, és urgent instaurar una política ambiciosa de lloguer social, així com la dació en pagament, complementada per l'establiment d'una veritable llei de segona oportunitat, en què l'acció dels poders públics actuï en el sentit de rescabament social, i en nom de la responsabilitat social de les entitats financeres rescatades públicament, facilitin i donin una veritable segona oportunitat a les famílies amb fallida econòmica.

6. Recuperem els barris, fem noves ciutats:

En la voluntat de fer néixer el nou país a les ciutats del país, ERC fixa com a prioritat la «intervenció social integral» als barris més vulnerables del país. És necessari impulsar des dels municipis, els consells comarcals i les diputacions un consens amb el Govern del nou país per relançar la Llei de barris, amb l'objectiu de rescatar les persones i combatre la degradació social que ha provocat la crisi a les nostres ciutats. Assumim el compromís de multiplicar la inversió d'entre 2004 i 2011 amb la Llei de barris, dotant un fons plurianual de barris en la propera legislatura.

7. La millora de l'autonomia personal i l'accessibilitat per a tothom:

Garantir les prestacions econòmiques vinculades al servei per a les persones en situació de dependència i privació de recursos econòmics que en tenen reconegut el dret. Elaborar una llei de promoció de l'autonomia personal que garanteixi una cartera de serveis suficient i crear l'agència única de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència, que cohesioni tots els itineraris bàsics, els nivells assistencials i l'atenció domiciliària, i que desenvolupi una gestió integrada amb una cartera de recursos única social i sanitària. Ampliació progressiva de les places residencials i reducció de llistes d'espera i reforç dels serveis d'assistència domiciliària.

8. Pensions dignes per a la nostra gent gran:

Crearem l'agència catalana de protecció social per unificar l'actual sistema de prestacions i farem la llei de protecció social, que definirà el model de la transició. El nou sistema català de seguretat social ha de permetre actualitzar les pensions un 10 % en 4 anys, d'acord amb un model universal de pensions contributives i no contributives, que garanteixi una jubilació digna i una cobertura al 100 % de tota la població més gran de 65 anys.

9. Garantia juvenil i emancipació:

Potenciar la garantia juvenil d'inserció laboral efectiva dels joves menors de 30 anys, especialment per als joves amb abandonament prematur dels estudis, i amb risc d'exclusió social, amb un seguiment personalitzat i mentoria. Implantació d'un sistema de beques salari en l'ensenyament de Batxillerat, cicles formatius i universitari vinculat tant a resultats acadèmics i esforç personal com a la situació econòmica personal i familiar.

2.3.3. Mesures per tenir un país més pròsper

10. Nova Fiscalitat Justa per a les classes treballadores i classes mitjanes:

ERC defensa un sistema fiscal redistribuïdor i incentivador de l'ocupació i l'emprenedoria, que afavoreixi les classes treballadores i les classes mitjanes. Les mesures concretes es basen en l'establiment d'un IVA cultural superreduït al 4 %. Reinstaurar l'impost a la banca. Exempció fiscal a la reinversió per a les petites i mitjanes empreses. Reduir càrregues inicials, tarifa plana i vacances fiscals per als emprenedors i autònoms. Reinstaurar l'impost a l'energia nuclear i les emissions contaminants. Reinstaurar l'impost a les operadores de telefonia mòbil per a la creació cultural. Millorar el tractament fiscal de les empreses socials i entitats no lucratives amb bonificacions a les quotes de la seguretat social.

11. Un nou mercat energètic:

Apostem per l'autoconsum d'energies renovables. La regulació dels oligopolis en favor dels consumidors, les famílies i les empreses ha de ser un tret distintiu del nou país. Urgeix capgirar la política anacrònica en favor dels oligopolis energètics del Govern espanyol i avançar en la direcció europea de fer prevaldre l'autoconsum d'energies renovables. El nou Govern haurà de revocar la reforma elèctrica espanyola, eliminar l'impost a l'autoconsum i instaurar un sistema de primes raonables a les energies renovables, incentivant l'autoconsum en habitatges i centres de treball, com a forma més neta, econòmica, sostenible i cooperativa.

12. Infraestructures i mobilitat:

La realització del corredor mediterrani i la inversió en Rodalies. Els dèficits crònics d'inversió en infraestructures són la mostra més evident que cal ser independents per prioritzar les infraestructures que han d'augmentar el potencial productiu del país. Malgrat que Europa hagi prioritzat el corredor mediterrani, l'Estat continua invertint en la xarxa d'AVE. Catalunya haurà de negociar amb la UE la recepció de les inversions europees i assumir el cofinançament necessari. Només així es podran fer realitat les interconnexions de ferrocarril, ports i aeroports de Catalunya, i es podrà ampliar el seu rerepaís (*hinterland*) industrial. Igualment, el dèficit d'inversions en Rodalies i les mancances del transport regional, xifrades en 5.000 milions, hauran de ser corregides a mitjà termini, amb l'objectiu de vertebrar adequadament el país al servei dels ciutadans.

13. Banc públic al servei de l'economia productiva:

Catalunya té pendent la reconversió de l'ICF en un banc públic d'inversions industrials i suport a la pime. Es tracta d'una prioritat, sobretot després que la crisi liquidés el sistema de caixes territorial. Sense l'estatus d'Estat independent, Catalunya no podrà aconseguir la fitxa bancària pertinent que li permeti operar amb garanties i la potència necessària per finançar adequadament les nostres empreses industrials i tecnològiques i endegar projectes estratègics. Així mateix, en la futura regulació bancària s'aposta per un model que separi degudament les activitats bancàries pròpies de la banca de consum i la banca d'inversió.

14. Un país TIC avançat i innovador:

Una xarxa de connexió a Internet d'alta velocitat a tot el territori. Un projecte propi de l'Estat emprenedor és el d'estendre en 4 anys la connexió de xarxa d'alta velocitat a tot el conjunt del territori. La igualtat d'oportunitats, l'equilibri territorial i l'extensió de les possibilitats de la innovació arreu requereixen d'aquesta infraestructura bàsica TIC.

15. Un Estat emprenedor per una nova política industrial:

Impulsar i desenvolupar l'estratègia industrial de Catalunya en el marc del RIS3CAT. Creació d'un Fons Nacional per a la Innovació que actui com a capital llavor i capital risc públic, que enforteixi les petites i mitjanes empreses i aposti pels nous jaciments d'ocupació i d'innovació tecnològica. Potenciar i consolidar ACCIÓ com l'agència de suport a la competitivitat de l'empresa catalana i eina imprescindible de la política industrial. Ajudes al foment de l'augment de la dimensió i la internacionalització de les pimes per impulsar pols d'innovació i noves línies d'internacionalització. Desenvolupament d'una política nacional pròpia de protecció del coneixement (patents, propietat intel·lectual, etc.).

16. Enfortim l'economia social i cooperativa:

Elaborarem un pla de l'economia social i cooperativa per a la democràcia econòmica. Farem la llei catalana de l'economia social, de reconeixement i foment de les seves diverses formes jurídiques. Dotarem d'un nou règim fiscal les cooperatives i les entitats de l'economia social, mitjançant una llei fiscal de l'economia social. Farem una nova llei concursal, en la qual s'establiran mesures per facilitar la continuació de l'activitat econòmica empresarial dels treballadors i regular les societats laborals de catalanes. Establir un nou impuls del programa Aracoop per crear més cooperatives. Potenciar les empreses d'inserció i integració laboral per a persones vulnerables i discapacitades. Fer un pla de modernització dels centres especials de treball i ajuts al finançament de les inversions.

17. Sostenibilitat i residu zero:

Incentivar la reutilització de forma eficient i sostenible, amb la introducció del sistema de dipòsit, devolució i retorn d'envasos, que valoritzi el residu, creï activitat econòmica i llocs de treball en el sector del reciclatge i la reutilització. Apostem per un pacte nacional entre tots els agents per assolir el 2050 una producció energètica 100 % d'energies renovables.

18. Suport a l'emprenedoria i el treball autònom:

Fer un nou estatut del treball autònom que estableixi mesures de protecció social, bonificacions per a la creació de treball autònom, una fiscalitat adaptada al ritme de la seva realitat econòmica i l'eliminació d'obstacles inicials. Fer un programa integral de foment de l'emprenedoria, enfortiment i consolidació del treball autònom i mesures de segona oportunitat per a treballadors autònoms que han fet fallida. Adoptar mesures específiques de finançament per als projectes empresarials dels treballadors autònoms: ajuts en forma de garantia per al finançament de projectes d'autònoms que afavoreixin la posada en marxa i la consolidació dels seus negocis. Ajuts perquè joves acollits al Programa de Garantia Juvenil es constitueixin com a treballadors autònoms. Ajuts als treballadors autònoms que contractin joves acollits al Programa de Garantia Juvenil.

19. Un augment progressiu del salari mínim fins a 1.000 euros:

Els estàndards de vida a Catalunya són incompatibles amb un salari mínim mensual de 745 euros mensuals (12 pagues), certament allunyat de la realitat dels nostre entorn europeu més immediat. Amb l'objectiu d'impulsar una sortida catalana de la crisi, ERC assumeix el compromís d'actualitzar un nou salari mínim en una quantitat equivalent al 60 % del salari mitjà, tal com preveu la Carta Social Europea, que el situaria a l'entorn dels 1.000 euros mensuals.

20. Recuperació de drets laborals per tenir empreses de qualitat i treball digne:

Impuls d'un procés de concertació laboral i de relacions laborals per a un nou model productiu a

Catalunya entre Govern i agents socials. Superació de l'actual model normatiu, amb un procés transitori per regular i pactar unes condicions de treball equiparables a les dels països de la UE. Establiment d'un nou sistema de relacions laborals i de subsistemes de relacions sindicals i ocupacionals, actual i adequat a la nova realitat de Catalunya i de la diversitat i especificitat del teixit productiu català. Establiment d'una revisió administrativa de les decisions empresarials per part de l'Autoritat laboral en matèria d'acomiadaments col·lectius, modificacions de condicions de treball i mobilitats geogràfiques, que respecti l'autonomia de negociació i el pacte col·lectiu de les parts. Reformular les modalitats de contractació laboral adequada a l'entorn competitiu de la UE.

21. La sostenibilitat del comerç i el turisme:

Foment del comerç i el turisme sostenible des del triple enfocament socioeconòmic, ambiental i cultural a tot el territori, pobles i ciutats del país. Impuls a la competitivitat i a la funció social del model comercial de proximitat basat en l'emprenedoria i la pime familiar, així com la seva estructuració en els barris i centres urbans. Desenvolupament del model turístic català basat en la singularitat del patrimoni cultural i natural. Foment i promoció activa i prioritària del consum responsable i sostenible amb l'impuls dels productes de proximitat i quilòmetre zero, així com la garantia dels estàndards ambientals i socials en el mercat.

22. Una nova política agrària catalana:

Gestió dels recursos de l'actual política agrària comuna per defensar la competitivitat del nostre model d'economia familiar agrària en qualitat, diversitat i seguretat alimentària. Lluitar per uns preus justos a partir de mesures contra l'abús de posició dominant en la distribució. Millorar les condicions de treball de les nostres explotacions amb la planificació pública per ordenar el territori i les produccions per assegurar mercats. Intensificar i orientar la recerca de noves varietats més adaptades al consumidor, amb transferència tecnològica i la implicació de l'IRTA. Impuls a la modernització de les explotacions del Pla de Desenvolupament Rural amb criteri de rendibilitat. Impulsar les assegurances agràries en l'àmbit europeu com un dels elements principals de la PAC. Ajuts a la comercialització directa al consumidor de produccions fresques i transformades amb valor afegit. Impulsar les organitzacions de productors i la modernització de les cooperatives per accedir a mercats més amplis.

23. Formació professional dual, oberta i flexible:

Crear, ordenar, desenvolupar i consolidar un sistema propi de formació professional de qualitat i adaptat a les necessitats personals i professionals de les persones i de les empreses en el mercat de treball. Cal augmentar l'escolarització per a la professionalització en els nivells formatius mitjans i superiors a partir de l'orientació al món empresarial i del treball. Es proposa fer un pacte nacional per a la formació professional i la creació de l'agència catalana de la formació professional.

24. Noves polítiques d'ocupació:

Impuls als serveis d'ocupació i les polítiques actives per resoldre el desajust que encara hi ha entre oferta i demanda d'ocupació. Redefinir el model del servei d'ocupació de Catalunya, creant un veritable sistema en xarxa que coordini totes les administracions i entitats que fan polítiques d'ocupació, amb l'objectiu que els aturats estiguin el mínim temps possible en tal situació, mitjançant la millora de l'ocupabilitat de totes les persones aturades amb atenció personalitzada.

2.3.4. Mesures per construir una democràcia de qualitat

25. Una procés constituent per a una constitució moderna:

El repte de fer democràticament una constitució democràtica és la garantia per assolir un nou règim de drets i llibertats polítiques, socials, econòmiques, civils i culturals. El procés d'elaboració de la nova Constitució començarà amb un procés constituent autogestionat per la societat civil que s'incardinarà i serà recollit per la ponència parlamentària. El referèndum culminarà la constitució de la República.

26. L'apoderament ciutadà en la participació política:

L'exercici del dret a decidir serà un tret distintiu de la República catalana, de forma que la ciutadania podrà fer i revocar lleis i mandats. Els processos participatius i deliberatius, les consultes, les iniciatives legislatives i els referèndums vinculants seran mecanismes forts de participació per apoderar la ciutadania i generar un model de ciutadania lliure i responsable amb el bé comú.

27. La modernització del poder judicial:

Urgeix disposar d'una justícia àgil i eficaç, de proximitat i accessible, que preservi la idea de seguretat jurídica, que garanteixi la igualtat i la tutela judicial efectiva, que sigui exemplar i exigent amb l'aplicació i el compliment de les lleis. Ha de ser administrada amb mitjans humans i materials suficients, amb la plena implantació de les TIC i de l'expedient electrònic. Ha de prestigiar la funció de la Fiscalia. La informació sobre l'activitat judicial ha de ser emesa per la pròpia Justícia, tot evitant processos paral·lels mediàtics i filtracions. Ha de fomentar la gestió i resolució dels conflictes des d'una perspectiva de diàleg i consens, amb el foment de mecanismes i instruments de conciliació i mediació, com a eines generalitzades.

28. Protecció dels consumidors, regulació de la competència i defensa contra els oligopolis:

Desenvolupar legislació pròpia en totes les matèries que actualment legisla l'Estat espanyol en matèria de consum, especialment per als sectors regulats d'energia, telecomunicacions i sistema financer. Desplegar i aplicar plenament mitjançant l'Agència Catalana de Consum la nova llei de consum, com a garant dels drets de les persones que consumeixen béns i serveis al nostre país. Elaboració d'un pla integral sobre les autoritats reguladores i de la competència. Creació de l'autoritat catalana d'inversions i mercats, com a institució encarregada de supervisar la conducta dels comerciants de productes del sector financer i de les entitats que actuen en els mercats. Creació de l'agència catalana de la competència totes les funcions reguladores exigides per la UE

29. Llibertat i protecció de dades:

La defensa dels drets ciutadans en l'era digital i la protecció dels consumidors: la informació i les dades s'han convertit en un bé intercanviable que, quan fa referència a la vida privada dels ciutadans, cal protegir per garantir la seva llibertat. És imprescindible acompanyar el desenvolupament del *Big Data* de mecanismes de protecció de la intimitat, el dret a l'oblit, l'anonimització de dades quan calgui protegir la integritat i la llibertat dels ciutadans i el control públic sobre les grans acumulacions de dades. Cal augmentar la protecció dels consumidors en la comercialització dels béns i serveis, especialment dels que són proveïts per mercats globalitzats (productes financers, alimentació, etc.), facilitant els mecanismes de resolució

administrativa de contractes i relacions abusives.

30. Un país acollidor i socialment avançat de tots els ciutadans fundadors de la República catalana:

Farem la llei catalana de fluxos migratoris, la llei catalana de protecció internacional (asil) i desplegarem el Decret d'acollida i acomodació de les persones immigrades. ERC vol construir una societat oberta i necessita dotar-se d'una llei que reguli els fluxos migratoris de forma justa i inclusiva, que reguli l'entrada de persones però que també reconegui i respecti els drets i deures fonamentals de les persones, que s'elabori des de la perspectiva de la integració i no des de l'enfocament de l'expulsió, com és el cas de la vigent Llei espanyola d'Estrangeria.

31. Desigualtat de gènere zero i conciliació de vida laboral i familiar:

Provisió de places d'escola bressol gestionades per institucions públiques i de concertació a preus públics, per cobrir el 100 % de la demanda insatisfeta. Ampliació de dels drets parentals, intransferibles i iguals tant per a dones com per a homes. Lluita efectiva contra la precarització i la pobresa femenines. Garantia d'accés de les dones en tots els àmbits de representació i presa de decisions. Igualtat salarial i garantia professional.

32. Blindatge dels drets per al col·lectiu LGBTI:

Havent assolit fites importants pel que fa al reconeixement dels drets de les persones del col·lectiu LGTBI, fins a situar-se com un dels països més avançats de la UE, el repte és el de disposar d'eines i polítiques específiques per a la garantia d'aplicació de la legislació, i per a la igualtat efectiva dels drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

33. Impuls a la reforma horària:

Per assolir uns horaris més humans, més cívics i racionals, en favor de la ciutadania i les famílies. Activarem la reforma horària el 2016 a partir de la creació d'una comissió legislativa al Parlament de Catalunya i la potenciació del Govern de la Generalitat de Catalunya que determini les polítiques necessàries de promoció i acompanyament en tots els àmbits implicats.

34. Un projecte democràtic per a un ordre internacional més just:

La veritable construcció d'un projecte nacional i democràtic per a un nou Estat requereix la participació decidida en la construcció d'un ordre internacional més just, solidari i en pau. Per aquesta raó, el nou Estat haurà de desplegar una política pròpia en matèria de foment de la pau, cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional. Adoptarem una estratègia d'Estat, singularitzada i coherent amb la política d'afers exteriors, que alineï els recursos, iniciatives i institucions al voltant de les institucions en matèria de pau i cooperació existents (Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, Institut Català internacional per la Pau), o d'altres que es considerin necessàries.

3.- La República catalana al servei dels interessos comuns amb Espanya, Europa i el món

Independència i bon veïnatge respecte a l'Estat, federalistes envers Europa i internacionalistes vers el món

3.1. Per una política de bon veïnatge amb tots els pobles de l'Estat

En la lògica del bon veïnatge, i amb el convenciment que el procés no es fa contra ningú, sinó en favor dels ciutadans de Catalunya, volem expressar la voluntat de garantir la màxima col·laboració amb Espanya i els seus ciutadans, amb qui el pes de les relacions familiars, econòmiques i culturals de segles ens vincula estretament.

A causa de la importància dels fluxos econòmics i comercials entre Catalunya i Espanya, la interdependència mútua és la garantia que mitjançant el seny, el diàleg i la democràcia l'Estat espanyol acabarà reconeixent més tard o més d'hora Catalunya com un nou Estat en el marc de la UE. Des del moment en què la lògica global s'imposa, i la futura construcció de l'Europa federal és inevitable per a la seva pròpia supervivència enfront l'auge asiàtic i nord-americà, es conclou que el marc mental natural de Catalunya i l'Estat espanyol del S. XXI és l'uropeu, superant l'antic paradigma del marc ibèric, propi del S.XIX. Un cop adoptat aquest canvi de mentalitat, el pragmatisme impulsarà als dos estats a la defensa d'interessos geopolítics comuns, la defensa conjunta de projectes per al sud-oest europeu a la UE o l'impuls d'una política mediterrània comuna, entre tants d'altres.

En aquest sentit, des de Catalunya no podem descartar l'iberisme com a reivindicació cultural, geopolítica i econòmica que cohesiona tots els pobles i estats (presentes i futurs) de la península ibèrica, conformant una gran regió europea com pot ésser l'escandinava, en què la solidaritat, la cooperació, la proximitat cultural i la voluntat de prosperitat presideixi unes relacions que han de ser excel·lents per al bé de tots els seus habitants.

La independència contribuirà a millorar les relacions amb Espanya posant solució als actuals problemes de convivència política entre Catalunya i l'Estat

- Perquè defensarem interessos comuns a Europa amb tots els pobles de la península ibèrica. La diversitat de llengües i cultures podrà articular una suma positiva.
- Perquè en el marc de la construcció federal europea els estats deixaran de ser estats-nació que imposen sentiments nacionals.
- Perquè una Catalunya més pròspera tindrà un impacte positiu als territoris dels Països catalans i les províncies veïnes, ubicades en tot el rerepaís (País Valencià, Aragó, Múrcia).

- La qüestió catalana deixarà de ser l'excusa per evitar emprendre reformes de modernització social, cultural i econòmica que l'oligarquia i la dreta espanyola no abordaran mai.
- Sense el problema català com a excusa permanent de la dreta espanyola, l'esquerra espanyola es podrà descolonitzar políticament i refundar com a veritable força de progrés.
- Perquè la República serà inclusiva i la nacionalitat catalana serà compatible amb l'espanyola. Ningú perdrà drets civils ni lingüístics, sinó que n'adquirirà de nous. Reconeixement de la cultura catalana que s'expressa en castellà.

3.2. La República catalana i la construcció federal europea

Des d'Esquerra Republicana defensem la independència amb relació a l'Estat, federalistes a Europa i internacionalistes al món. Perquè des de l'emancipació social i nacional anhelem la pràctica dels valors universals de la llibertat, la igualtat i la fraternitat entre persones, cultures i pobles.

Europa i la Mediterrània

Com a futur Estat membre de la Unió Europea, a la República catalana li convindria defensar un model d'Europa federal, especialment en els àmbits de la fiscalitat, la política monetària, la política comercial, la política exterior, la seguretat i defensa, com també en l'abordatge de fenòmens globals com les migracions, la crisi energètica o el canvi climàtic.

Abonant la idea que una altra Europa és possible, perquè existeix, malgrat que l'hegemonia política actual sigui conservadora, la República catalana haurà de teixir una xarxa de relacions amb països mitjans i petits econòmicament i ambientalment eficients, tecnològicament innovadors i socialment avançats, abonant l'aposta europea per una economia productiva sostenible i socialment justa, que limiti els desequilibris i les turbulències inherents a l'especulació present als mercats financers.

D'altra banda, Catalunya i Barcelona es troben en condicions òptimes per plantejar i liderar una ambiciosa intervenció a l'àrea mediterrània. Els Països Catalans són essencialment mediterranis. La Mediterrània representa la porta europea del tràfec asiàtic marítim. Europa necessita establir lligams forts i desplegar una acció de cooperació a gran escala que cohesioni i aporti prosperitat, estabilitat i oportunitats als països de les ribes sud i est de la Mediterrània. La riquesa i diversitat cultural, la realitat de ser la primera destinació turística mundial i la porta nord del continent africà representen un potencial i una oportunitat que no podem obviar.

És per això que, amb relació a la Mediterrània, caldrà:

- Potenciar la reactivació de la Unió per la Mediterrània, amb seu a Barcelona, com a

organisme multilateral per al desenvolupament sostenible de l'àrea i les possibilitats de posicionar Barcelona com a capital de la Mediterrània.

- Avançar en les negociacions entre el Marroc i la Unió Europea per a una Àrea de Lliure Comerç (*Deep and Comprehensive Free Trade Area*) i estendre'l a altres països de la regió per acostar les legislacions respectives i aconseguir gradualment una àrea d'integració comercial.
- La promoció dels drets humans i la democratització com a únic mitjà per garantir els interessos de la Unió i assegurar una estabilitat i una pau més duradora a la regió. Mantenir l'estabilitat en aquesta zona estratègica és l'única manera de contenir l'extensió de l'islam radical i cooperar en la lluita contra el terrorisme internacional i en el control dels fluxos migratoris il·legals.
- Crear instruments de finançament específics per a la regió per donar suport a les transicions democràtiques, encara que de manera condicionada als avenços en democratització i drets humans.
- Facilitar crèdits als joves i a les petites i mitjanes empreses. Cal la implicació del Banc Europeu d'Inversions, el Banc Europeu per a la Reconstrucció i el Desenvolupament i el Banc Mundial.
- Donar suport al desenvolupament rural i a la modernització agrícola del sud, a la mobilitat dels treballadors, a les noves tecnologies de la informació i a les telecomunicacions.
- Impulsar el desenvolupament dels eixos de treball actuals de la UpM (descontaminació del Mediterrani, autopistes marítimes i terrestres, protecció civil, energies alternatives, educació superior i recerca i la iniciativa d'empreses de la Mediterrània), tot incorporant-hi nous àmbits específics de treball d'interès per als membres de la UE de la zona, respectant els seus interessos legítims i el principi de geometria variable.
- Fomentar la integració regional, especialment la integració nord-sud i sud-sud mitjançant infraestructures i programes de mobilitat.
- Fomentar projectes encarats a reforçar el paper dels joves i de les dones en les societats de la riba sud. Avançar en l'estratègia de mobilitat d'estudiants que el Secretariat de la UpM té previst iniciar el 2014.
- Potenciar el creixement i el desenvolupament econòmic als països del Nord d'Àfrica com una via per afrontar els reptes presents a la regió.

I tanmateix, en relació a la construcció federal europea, i com a ciutadans i ciutadanes de la República catalana, volem seguir formant part de la UE i seguir sent part activa de la integració política del nostre continent, una integració que, fins ara, com a catalans europeus, globalment ens ha beneficiat.

Treballem per una Unió Europea més federal i amb més unió política, on les estructures de governança supraestats (principalment Parlament Europeu i Comissió Europea) adquireixin progressivament més poder i on cada vegada hi hagi més àmbits en què les decisions es prenguin amb visió comunitària i sense dret a veto dels estats. En aquest sentit, defensarem la conversió de la Comissió Europea en un govern no subjecte a quotes estatals, i responsable davant d'un Parlament Europeu que, a més, tingui iniciativa plena legislativa.

Cal concretar una unió fiscal, desencallar amb visió europea iniciatives necessàries com la taxa a les transaccions financeres transnacionals, la unió bancària o la unió energètica i avançar cap a la creació d'un tresor europeu.

No volem que algunes de les consecucions més remarcables de la integració europea, com ara l'espai *Schengen*, faci passes enrere i, ni de bon tros, que es desmantelli. Observem amb

preocupació una Europa que, davant la crisi dels refugiats o l'amenaça del terrorisme, es replega parcialment en si mateixa, aixecant tanques al llarg de les fronteres externes i fent trontollar algun dels valors fonamentals de la UE.

No ens agrada la UE de dues velocitats (essencialment els estats de la zona euro i la resta), però constatem que aquesta és una realitat, i ens comprometem que la República catalana formi part del grup d'estats que vulguin aprofundir la integració europea. En aquest sentit, treballar aliances per aconseguir una majoria d'estats a favor de superar l'estancament actual del projecte europeu i anar progressivament cap a la creació dels Estats Units d'Europa.

Estem decidits a reforçar la governança democràtica de la Unió i a treballar per fer emergir un *demos* europeu conscient de formar part d'un projecte comú i necessari. Davant la consolidació d'actors globals potents en termes demogràfics i econòmics, la UE ha de ser referent al món de la millor combinació possible entre democràcia, desenvolupament econòmic sostenible i drets socials.

Apostem per un model de relacions internacionals basat en la multilateralitat i en la negociació, el diàleg i la diplomàcia com a eines prioritàries per resoldre disputes i conflictes. Alhora, defensem un model de justícia universal que, partint de la base d'uns valors que entenem que han de ser universalment acceptats, persegueixi de manera efectiva els crims contra la humanitat i la violació sistemàtica dels drets humans.

Pel que fa a la governança mundial, entenem que, per afrontar de manera més eficaç els reptes d'abast regional i globals i els projectes col·lectius, els pobles i les nacions, voluntàriament, han d'unir esforços i, si cal, cedir part de la seva sobirania a favor d'estructures de governança més àmplies. Els reptes com les migracions i els desplaçaments massius de població, el canvi climàtic i el seus efectes a tots els nivells, les amenaces de seguretat globals, els reptes lligats al desenvolupament tecnològic o la protecció contra els moviments financers especulatius globals han de ser abordats de manera conjunta i des d'estructures de governança regionals i globals. Des de la nostra visió internacionalista, el sistema de Nacions Unides sorgit de la II Guerra Mundial pateix unes mancances que en lamineu l'operativitat i el fan massa poc democràtic i transparent. En aquest sentit, defensem la creació d'una assemblea parlamentària de les Nacions Unides.

L'acció exterior de la Catalunya Estat

L'acció exterior de Catalunya, sense les traves que actualment exerceix l'Estat espanyol, permetrà defensar directament els interessos de Catalunya davant altres governs i organismes d'arreu del món, així com promocionar Catalunya com un país de prestigi i qualitat, que fa front als reptes econòmics, on les inversions són segures i amb una societat oberta al progrés.

Per fer-ho efectiu:

- Crearem el Ministeri d'afers exteriors i de la Unió Europea que, entre d'altres, inclogui les competències i funcions en matèria d'afers globals, internacionals i multinacionals, afers jurídics internacionals, afers europeus, cooperació internacional i drets humans.
- Crearem gradualment una xarxa de delegacions exteriors i convertirem la xarxa de delegacions de la Generalitat en una veritable xarxa diplomàtica i consular que respongui a les necessitats, els interessos i les prioritats de Catalunya amb totes les potestats d'un Estat en l'àmbit internacional.

- Impulsarem les mesures necessàries per crear el passaport català i l'emissió de visats, així com el marc normatiu que els reguli.
- Elaborarem la llei d'acció exterior, la llei de tractats internacionals i la llei de cooperació internacional, a fi que l'Estat català disposi la compleció de totes les regulacions pròpies d'un Estat sobirà en matèria d'acció exterior.

La integració europea i la participació en la governança mundial

Tot i que la ciutadania de Catalunya ja té els drets socials i econòmics adquirits que recull la Carta dels Drets Fonamentals de la UE, caldrà impulsar tot un seguit d'actuacions per formar part de la Unió Europea i, per extensió, participar en la presa de decisions i en la formulació i execució de polítiques en l'àmbit europeu. Per això:

- Comunicarem als presidents de les institucions de la UE l'inici del procés per constituir un nou Estat català, amb la voluntat inequívoca de permanència a la Unió Europea, així com el manteniment de l'aplicació de tota la normativa europea, ara i un cop integrats com a membres de ple dret.
- Sol·licitarem a la Unió Europea la continuïtat de la pertinença de Catalunya a la Unió Europea, a l'Eurozona i a l'Eurosistema de Bancs Centrals.
- Reforçarem la representació permanent de Catalunya davant de la Unió Europea a fi de defensar els interessos de Catalunya davant de la Unió Europea.
- Elaborarem una proposta d'adhesió o successió en la condició de part dels més de 3.200 tractats bilaterals i multilaterals celebrats per l'Estat espanyol.
- Elaborarem una proposta d'adhesió o successió en la condició de membres d'organitzacions internacionals sobre la base de l'impacte econòmic, polític i social que podria tenir per al nou Estat.

3.3. La vocació internacionalista de la República catalana: la contribució catalana a un món millor

El nostre internacionalisme és humanista: comporta també apostar per la solidaritat efectiva amb les persones i els pobles més desfavorits i que pateixen situacions de flagrant injustícia, treballar per un desenvolupament just i equitatiu de tots els pobles, i apostar també per la lluita decidida contra les desigualtats a escala planetària, inacceptables i creixents avui en dia.

Per aquesta raó, el nou Estat haurà de desplegar una política pròpia en matèria de foment de la pau, cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional.

La República catalana ha de tenir la voluntat de posar-se a l'avantguarda de la comunitat internacional per al desenvolupament i per a la promoció de la pau i la resolució pacífica i democràtica dels conflictes, alineant recursos, iniciatives i institucions amb l'estratègia en política exterior, així com augmentant l'ajuda oficial al desenvolupament fins assolir el 0,7 % del PIB, un cop disposi de tots els seus recursos econòmics i s'hagi estabilitzat l'economia del nou Estat.

Pel que fa a l'agenda de pau, Catalunya vol contribuir a la construcció d'un paradigma de seguretat humana global i multidimensional i, pel que fa a les polítiques de solidaritat internacional, constituïda com a nou Estat, estaria en condicions de projectar institucionalment

valors com la solidaritat i la fraternitat per a la convivència democràtica dels pobles en llibertat.

És per això que cal:

- Adoptar una estratègia d'Estat, singularitzada i coherent amb la política d'afers exteriors, que alineï els recursos, iniciatives i institucions al voltant de les institucions en matèria de pau i cooperació (Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, Institut Català internacional per la Pau), o d'altres que eventualment es considerin necessàries.
- Recuperar dotacions pressupostàries suficients per al desplegament d'una veritable política d'Estat en matèria de cooperació internacional.

